

Tidskrift för
aktuella UFO-
händelser och
ökad kunskap
om UFO-feno-
menen.
Organ för
Riksorganisa-
tionen UFO-
Sverige.
Utkommer med
6 nr/år.

UFO

Unidentified

Flying Objects

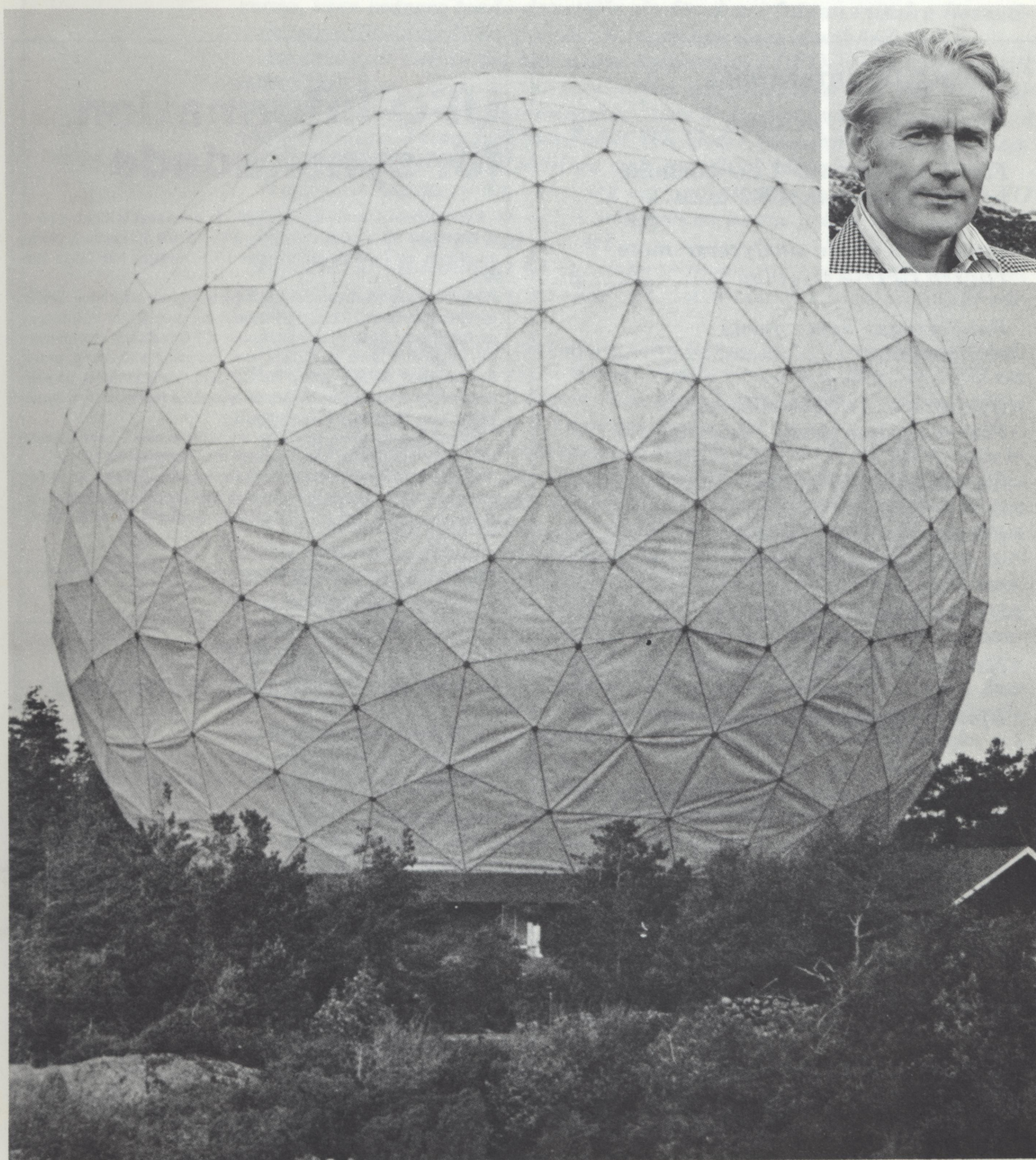

4

NR 4
1976
ARGANG 8

ARBETSGRUPPEN FÖR UFOLOGI

ISSN 0346-3540

Råö rymdobservatorium har fått ett nytt radioteleskop — det känsligaste i världen! Parabolantennen skyddas av denna konstruktion, allmänt kallad "golfbollen". UFO-Information har gjort ett reportage. Professor Bertil Höglund vid Råö säger: "Jag tycker att UFO-Sveriges handlingsprogram och målsättning är både bra och vettiga".

Foto: Karl-Olof Pettersson

Redaktionens adress:
Lagmansberga Brunnsgård, 596 00 Skänninge

I redaktionen

Olle Öhman — Bevakning av utländska publikationer. Översättningar, textbearbetning, redigering.

Tel. 0340/532 57

Jan Lind — Planering av tidskriftens innehåll.

Tel 013/11 24 66

Övriga medarbetare:

Lars Nilsson, Florent Sickenga,

Thorvald Berthelsen, Jan-Ove Sundberg, Thomas Ö Orr.

Lay-out

Olow Petersson

Ansvarig utgivare

Carl-Axel Jonzon. Tel 0142/440 30

UFO-information

Trycks och utges av Centralgruppen för Riksorganisationen UFO-SVERIGE Box 311, 591 03 Motala 3.

Prenumeration och medlemskap

Postgiro 8 43 25-0 C A Jonsson. 45 kronor helår.

- UFO-Information är framställd på eget tryckeri. Allt arbete med denna tidskrift — redigering, planering, tryckning m m — sker ideellt och oavlönat.
- För artiklarna svarar författarna.
- UFO-Sverige är en ideell samarbetsorganisation för UFO-intresserade.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Isbrytande UFO på Siljan 4

*Familj rapporterar UFO-landning
på väg i Wisconsin, USA* 7

*James McDonald analyserar möte
i luften UFO — flygplan* 8

*Funderingar kring forna
civilisationer* 10

*Nya distriktsschefer tillsatta.
Planeringskonferens i Köping* 12

Närgångna UFO-nauter 14

*FOA:s nye UFO-expert
— öppen för samarbete* 15

UFO-våg över Nordsverige 16

Har det hänt nå't 18

Ufologi på universitetsnivå 21

*TV-program om UFO
i september* 22

*Sverige ligger först
inom radioastronomi* 22

Adressändring 24

UFO-information för synskadade

Vår medlemstidning finns fr o m i år även som taltidning på c-60 kassetter. En stor efterfrågan, från främst synskadade radioamatörer, av fortlöpande nyheter i UFO-frågan har länge funnits.

Nu läses vår medlemstidning in på band som taltidning. Det är medlemmar inom Köpings UFO-förening, som sköter inläsningen av tidningen. Även annat intressant UFO-material från böcker och tidskrifter läses in. Vidare finns intressanta föredrag, panel-diskussioner, radioprogram etc att tillgå. Verksamheten är således avsedd enbart för synskadade och andra personer med handikapp, som försvårar visuell läsning.

Utlåningen av detta material administreras av Lars Göransson, själv synskadad radioamatör med signalen SM5FFQ.

Har ni synskadade vänner i bekantskapskretsen som är intresserade av UFO-frågan, så bed dem vända sig till Lars Göransson, Rydsvägen 298 A, 582 50 LINKÖPING, telefon 013/15 44 31, 403 48.

ABC

=BOKEN FÖR MÄNNISKANS UTVECKLING

Del 1. av Jan Sandell

Upptar de viktigaste grundreglerna för uppbyggande av det nya mänskliga samhället.

Del 2 och 3 (ej färdigt men under utarbetning)
Tar upp miljöförstöring, karmalagen (orsak och verkan), djurplågeriet, meditation, framtidens samhälle, nya tekniska forskningar om universums skapelse och framtidens rymdresor med ny teknik.

Pris Del 1 kr. 3:— (moms inräkn.) + porto.

Härmed beställes st. böcker Del. 1

Namn

Adress

KOSMOS

Box 9315, 541 03 Skövde 3

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mot-tages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör manuskript-ten skrivas med största möjliga radavstånd på maskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till: UFO-SVERIGE, Box 311, 591 03 Motala 3"

Om UFO-teoriers slagsida

Under de år som gått har UFO-fenomenet utsatts för många tolkningar. Den som följer med i UFO-debatten förstår relativt lätt skiftningarna, men svårare torde det ställa sig för den i frågan mindre bevandrade, som försöker få grepp om ufologin och dess innebörd.

Att svängningar av det här slaget dyker upp i UFO-kretsar, beror till större delen på att personer med olika uppfattningar om vad UFO är sprider sin "visdom" till människor, som är lättledda och kanske också dagdrömmare. Inom UFO-området och andra liknande finns det plats för spekulationer i alla möjliga och omöjliga riktningar.

Knappast någon tycks bekymra sig om att söka ta reda på vad UFO egentligen representerar, och i ärlighetens namn måste man väl också ställa frågan : vet vi vad det är?

Ja, vi vet åtminstone att UFO existerar men hur, varför och till vilket ändamål — det är svårare att säga och det är där alla spekulationer sätter in.

Det kan knappast vara riktigt att söka tvinga in UFO-problemet i något slags tankemodell, som vi tycker skulle passa det. Nej, låt UFO stå för vad det är — då har vi åtminstone grundstenen till den plattform vi behöver för att gå vidare i forskningarna.

Aterstår frågan om människans intelligens räcker till för att tränga in i problemet. Jag tvivlar personligen på att vi klarar den saken f n. Med sin läggning för teoretiska resonemang vill människan gärna bygga upp en personlig förklaring, där vetenskapen inte räcker till. Härigenom stillas hennes nyfikenhet, och hon kan slå sig till ro med att ha nått fram till en åtminstone acceptabel förståelse av ett gåtfullt fenomen. Men problemet är för den skull inte löst. Det är snarare fråga om en skenlösning, som vilar på felaktiga grunder. Härvidlag spelar personlig läggning och utbildning en stor roll. Några vill med teknikens hjälp söka förklara fenomenet och slår därvid in på ett villospår. Andra åter ser i UFO en frälsningslära, där ufonauter spelar rollen av räddande änglar, som vill räcka oss jordevarelser en hjälpende hand men som vi i vår okunnighet inte förmår ta emot.

En tredje kategori ser i UFO ett uttryck för djävulska krafter och ett rackarspel mot oss människor, vilket i värsta fall regisseras av hornper själv. Tanken att UFOs utgör ett konkret bevis för ondskans andemakter återfinns ofta bland frikyrkornas medlemmar. Bibeln som borde stå för sanning, ljus och uppenbarelse har icke sällan blivit till ett slags skyggglappar. En alltför ensidig — och föga frimodig — tolkning av ordet leder till en smalspårighet, som i sin tur obevekligen för till en återvändsgränd.

Politikerna i sin tur ställer sig avvaktande, tills de kan inhösta röster genom att agera i UFO-frågan. Det gäller ju att måna om sin plats i den valda församlingen!

Mer vore att säga i ämnet — men här sätter jag punkt med förhoppningen att UFO SKALL TILLATAS VARA VAD DET EGENTLIGEN ÄR och alltså inte skapas om genom önsketänkande, lättsinniga spekulationer och vilda teorier.

JONZON

Isbrytande UFO på Siljan

Av J. O. SUNDBERG
FOTO KENNETH SAMUELSSON

Klockan var mellan 17.15–17.30 på kvällen fredagen den 30 april i år.

Rune Frännfors och hans fru Aina färdades i bil norrut längs sjön Siljan. De hade åkt från sitt hem i Borlänge och var nu på väg till bekanta i Älvdalen, där de skulle fira valborgsmässoafton.

När de körde längs väg 70, mot Rättvik, och närmade sig Gärdeby, tittade de båda ut över sjön mot Rättviken. För just på den här platsen skymts den vackra Siljan varken av bebyggelse eller skog. Solen stod i norr och isräkarna ute på sjön framträdde tydligt i motljus. Isbeläggningen blänkte som en spegel.

Plötsligt hände något fullkomligt oväntat.

En underlig farkost blev synlig ute på isen. Den hade redan brutit upp ett hundratal meter långt spår i isen, och medan den nu gick i en svag båge och ökade farten sprängde den istäcket så att stora isblock virvlade genom luften! Rune Frännfors saktade farten. De befann sig alldeles strax före ett hotell vid namn Gärdebygården, då den fantastiska farkosten blev synlig ute på Siljans is. Varifrån den hade kommit kunde de inte se. Den fanns där redan när de fick syn på den.

Rune Frännfors och hans fru utväxlade en förbluffad blick — vad i hela fridens namn kunde det vara för något?

Rune Frännfors till UFO-Information:

— Farkosten gick till att börja med ganska sakta, men sedan ökade den farten undan för undan och rev upp en ungefär kilometerlång isränna på bara cirka 20 sekunder! Jag uppskattade att farkosten måste ha haft en fart av mellan 90 och 100 km i timmen.

Isblock och vattensörja sprutade upp på båda sidor om farkostens för, när den bröt sig fram genom isen, och det häpnade paret Frännfors stirrade under tystnad på det fantastiska som utspelades mitt framför ögonen på dem.

— Jag fick ett intryck av att farkosten var mycket spetsig i fören, och att den liksom stod på högkant, när den accelererade, fortsätter Rune Frännfors. Den var kolsvart till färgen och föreföll att vara öppen utan överbyggnad. Några ytterligare detaljer på den hann vi aldrig se, den gick alldeles för fort.

Vad är det för galning som kör därute?

— Vi trodde in i det längsta att det var en racerbåt vi såg, och vi undrade vad det var för ansvarslös galning som körde så där ute på isen. Men vi reagerade samtidigt över att det var en så konstig form på "båten". Den var så spetsig framtill, att formen inte stämde med en vanlig båt. Dessutom föreföll det som om den även var spetsig baktill.

Från sin observationsplats och ut till det mystiska föremålet uppskattar paret Frännfors att det var cirka 5 kilometer.

På det avståndet såg den mystiska farkosten ut att vara minst 10 meter lång. Hur hög den var kunde de inte avgöra, dels för att den gick så underligt i vattnet och dels för att den spetsiga fören skymdes av kringvirvlande isblock och sprutande vatten.

— Men om jag ska våga mig på en gissning, tror jag att den var ungefär lika hög som en femmetersbåt, säger Rune Frännfors.

Rune Frännfors och hans fru Aina, framför deras villa i Borlänge.

Aina Frännfors fick ett bestämt intryck av, att farkosten rörde sig genom vattnet och isen i en "studsande rörelse", som när en vanlig båt studsar mot alltför höga vågor. Något sådant kunde hennes man inte uppfatta.

— När vi fick syn på den, hade den avverkat en liten bit av rännan, för det syntes tydligt var den började, säger Rune Frännfors. Sedan var jag tvungen att koncentrera mig på trafiken emellanåt. Min utsikt skymdes sedan av några hus och träd, och när jag tittade ut mot sjön var farkosten borta.

Aina Frännfors såg hur den försvann. Hon berättar:

— När farkosten hade avverkat ungefär en kilometer dök den! Isen runt farkosten sprutade upp till en höjd av tio meter just innan farkosten försvann ner i djupet. Det såg ut som en explosion. Sedan syntes det bara vitt isskum. Den dök inte som en ubåt, utan försvann ner i djupet i en glidande rörelse.

Larmade brandkåren

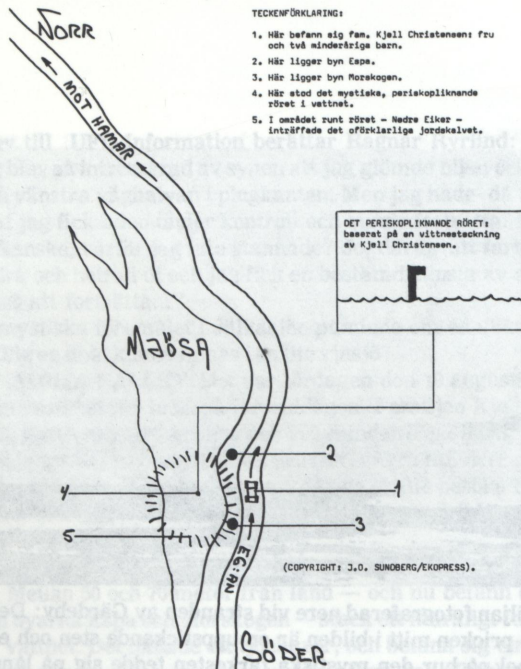
När den mystiska farkosten försvunnit ner i Siljans djup, ansattes paret Frännfors av tvivel. Tänk om de hade bevittnat en fruktansvärd olycka? Tänk om någon just nu kämpade för livet i det iskalla vattnet där ute?

— I det ögonblicket bestämde vi oss för att undersöka vad som hänt, fortsätter Rune Frännfors. Vik åkte ner på smälvägarna invid sjön och kom till en gård vid stranden. Där ringde vi på, förklarade vad vi sett och lånade en kikare. Men när jag tittade ut mot den långa isrännan, kunde jag inte se vare sig någon båt eller någon människa i vattnet.

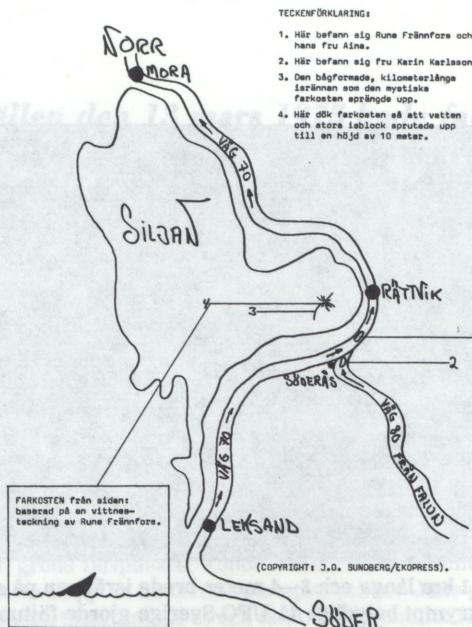
De diskuterade händelsen med gårdens ägare och beslöt sig sedan för att kontakta brandkåren i Rättvik. Gårdens ägare bodde granne med en vid tillfället ledig brandman och denne larmade omedelbart stationen, när han fick höra vad paret Frännfors hade sett. Brandkåren ryckte ut med en piketvagn med räddningsbåt. Men fram till den kilometerlånga isrännan kunde de inte ta sig. De kom till ett ställe ett hundratal meter ifrån den, sedan var det omöjligt att forcera den upp emot 20 cm tjocka isen.

— Förmannen för brandmännen förklarade, när de kom tillbaka, att det var fullständigt omöjligt att en båt kunnat köra med så hög fart och riva upp en så lång isränna i den tjocka isen, säger Rune Frännfors.

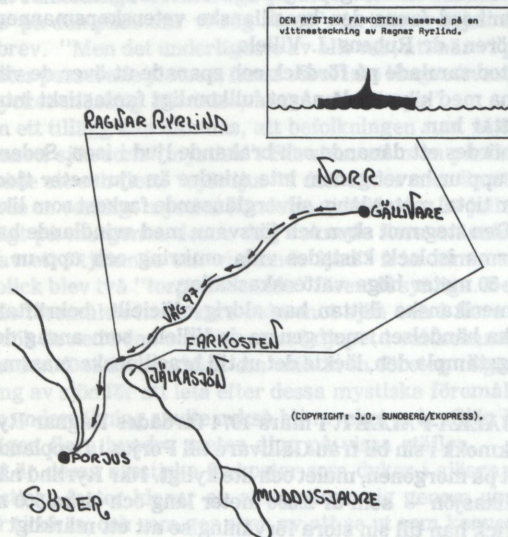
Familjen Kjell Christensens observation: Klockan 10.15, den 10 augusti 1974

Familjen Rune Frännfors och fru Karin Karlssons observation: klockan 17.15-17.30, den 30 april 1976

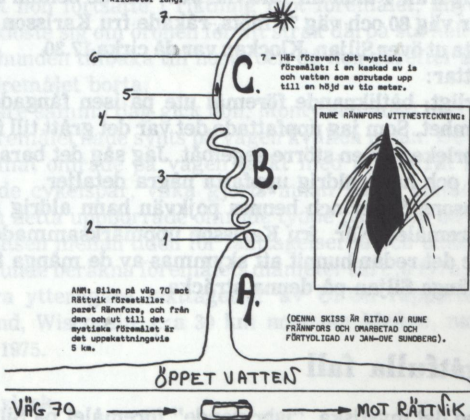

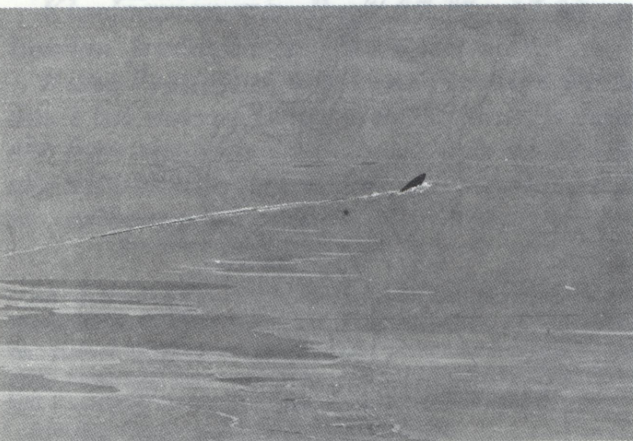
Ragnar Ryrlinds observation: Tidigt på morgonen i mars 1974

Fallet med det mystiska föremålet på sjön Siljan Fältundersökning av J. O. Sundberg, Kenneth Samuelsson och Niels Nielsen: UFO-Falun. Teckenförklaring:

- Här men inte längre kunde brandkaren i Rättvik ta sig i den i anslutning till stranden Sjöns isrännan. Härifrån konstaterades men att en vanlig båt inte kunde ha brutit upp vare sig B eller C-området.
- Från A-området till B-områdets början var den 20 cm tjocka isen ordligt att foras.
- B-områdets slingsliknande rak föreföll att vara naturlig.
- Här, vid C-områdets början, startade det mystiska föremålet. AM: mellan B- och C-området var isen likaledes obruten.
- Det mystiska föremålet befann sig vid denna punkt när parat Rännfors fört fick syn på det. Föremålet hade då, som framgår av skissen, avvecklat en mindre sträcka.
- Den skiljande vak som det mystiska föremålet plöjde upp är cirka 1 kilometer lång.

Den cirka 1 km långa och 3—4 meter breda isrännan på sjön Siljan hade krympt betydligt då UFO-Sverige gjorde fältundersökningen — den 4 maj. Det inretuscherade föremålet är en rekonstruktion hur Rune Frännfors, hans fru Aina, och fru Karin Karlsson uppfattade det.

Brandförmannen försökte i stället att skämta bort det vi hade sett. Först sade han, att vi hade blivit utsatta för en synvilla, sedan ändrade han sig till att vi förmodligen hade sett en flock fåglar! Men vi vet ju vad vi såg! Och när jag nu vet, att det inte var en vanlig båt som förliste, så står jag inte främmande inför att det kan ha varit ett sjögående UFO, slutar Rune Frännfors.

Rune Frännfors är medlem i UFO-Falun, men den som tror, att det minskar hans och hans frus trovärdighet, tar grundligt miste. Sedan UFO-Sverige gjort en fältundersökning under ledning av Niels Nielsen på Siljan den 4 maj, efterlyste vi eventuella ytterligare vittnen till händelsen genom Falu-Kuriren.

Ytterligare ett vittne framträdde också: fru Karin Karlsson från Rättvik.

Fru Karlsson färdades i bil med sin dotter som chaufför. Flickan hade en pojkvän bredvid sig i framsätet. De körde längs väg 80 på väg från Falun till Rättvik. Just när de befann sig vid Söderås, där väg 80 och väg 70 möts, råkade fru Karlsson av en händelse titta ut över Siljan. Klockan var då cirka 17.30.

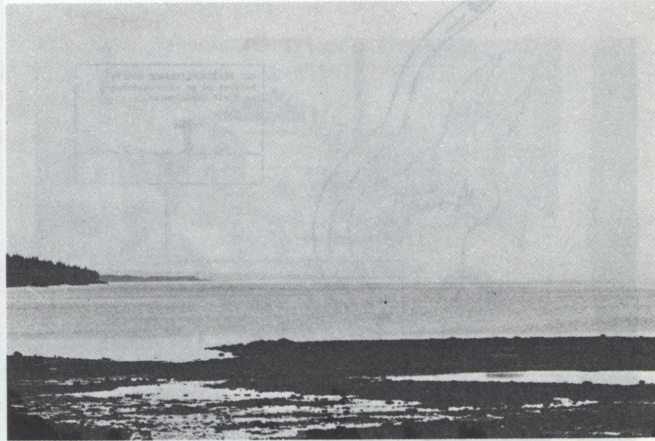
Hon berättar:

— Ett rörligt, båtliknande föremål ute på isen fångade min uppmärksamhet. Som jag uppfattade det var det grått till färgen och hade storleken av en större segelbåt. Jag såg det bara i 10—15 sekunder och hann aldrig uppfatta några detaljer.

Fru Karlssons dotter och hennes pojkvän hann aldrig se det mystiska föremålet. När fru Karlsson uppmärksammade dem på det, hade det redan hunnit att skymmas av de många träden och husen längs Siljan på denna sträcka.

Andra gåtfulla fall

Fallet med det mystiska, "isbrytande" föremålet på Siljan är inte heller någon unik händelse. Det finns ett direkt parallellfall

Sjön Siljan fotograferad nere vid stranden av Gärdeby: Den lilla svarta pricken mitt i bilden är en uppstickande sten och ett bra exempel på hur den mystiska farkosten tedde sig på långt avstånd för de tre vittnena.

och ytterligare två fall där vittnen sett mystiska, sjögående föremål i insjöar.

○ ○ ○ **ANTARKTIS-FALLET.** Den 27 januari 1962 befann sig en isbrytare ur amerikanska flottan i farvattnen vid Admiralty Bay i Antarktis. Isbrytaren ingick i en stor flotteskader, som utförde ett omfattande forskningsprogram kallat "Operation Djupfrysning". Ombord fanns den brasilianske vetenskapsmannen och observatören dr Rubens J. Villela.

— Vi stod samlade på fördäck och spanade ut över de väldiga isvidderna med kikare, då något fullkomligt fantastiskt inträffade, berättar han.

Först hördes ett dånande och brakande ljud i isen. Sedan sköt "något" upp ur havet genom inte mindre än sju meter tjock is! Det var en tiotal meter lång, silverglänsande farkost som liknade en ubåt. Den steg mot skyn och försvann med svindlande hastighet. Enorma isblock kastades vida omkring och upp ur hålet sprutade 30 meter höga vattenskaskader.

Den amerikanska flottan har aldrig officiellt bekräftat den fantastiska händelsen, men genom dr Villela, som ansåg det fel att hemligstämpla den, läckte det ut till brasilianska massmedia.

○ ○ ○ **JÄLKA-FALLET.** I mars 1974 färdades Ragnar Ryrilind från Jokkmokk i sin bil från Gällivare till Porjus i Lappland. Det var tidigt på morgonen, mulet och lite kyligt. När Ryrilind närmade sig Jälkasjön — som är 2.500 meter lång och cirka 300 meter bred — fick han till sin stora förvåning se att ett märkligt "dimmoln" svävade över vattnet. När han kom närmare såg han att en underlig farkost vilade på vattenytan, det underliga dimmolnet omgav den delvis. Farkosten var mellan 15 och 20 meter lång och hade en överbyggnad som liknade "en spetsig spira". Den var cirka fem meter hög,

Familj rapporterar Ufo-landning på väg i Wisconsin, USA

I brev till UFO-Information berättar Ragnar Ryrind:

"Jag blev så intresserad av synen att jag glömde bilen och kom över på vänstra väghalvan i plogkanten. Men jag hade då så låg fart, att jag fick bilen under kontroll och kunde fortsätta. Ni frågar er kanske, varför jag inte stannade? Jo, därför att farkosten såg mörk och hotfull ut och jag fick en bestämd känsla av att det var bäst att fortsätta..."

Det mystiska föremålet i Jälkasjön påminde om en ubåt. Men hur skulle en ubåt kunna finnas i en liten insjö?

○ ○ ○ MJÖSA-FALLET. Det var lördagen den 10 augusti 1974. Klockan var ungefär 10.00 på förmiddagen. Familjen Kjell Christensen, bestående av hans fru och två minderåriga barn, färdades i bil längs E6:an från hemmet i Holter, några mil norr om Oslo i södra Norge mot staden Hamar, där de skulle besöka bekanta. 15 minuter senare befann de sig längs den sex mil långa sjön Mjösa.

Kjell Christensen kastade en hastig blick ut mot sjön och hajar till. Mellan 50 och 70 meter från land — och nu befann de sig mellan byarna Espa och Morskogen — stack ett märkligt föremål upp ur vattnet. Det liknade ett tjockt rör, och befann sig cirka en halv meter över vattenytan. Men vad än värre och oförklarligare var: det liknade periskopet på en ubåt! Den vinklade toppen på röret pekade in mot stranden, mot en punkt där både järnvägen och E6:an går nästan ned till vattnet.

I brev till UFO-Information har Kjell Christensen berättat:

"Det periskopliknande röret var 50—60 cm högt och hade en utskjutande del som var cirka 15 cm lång. Dess diameter uppskattade vi till 10—15 cm. Mest på skoj sade jag till min fru: Tänk om det inte finns, där när vi åker tillbaka..."

Familjen Christensen stannade följaktligen inte för att undersöka det mystiska "röret" närmare utan fortsatte mot Hamar.

Nio timmar efter familjen Christensens mystiska observation inträffade en lokal jordbävning i samma område, där man sett det periskopliknande röret sticka upp ur sjön Mjösas djup!

"Det fullkomligt oförklarliga jordskalvet var särskilt kraftigt precis på den plats där vi såg röret", fortsätter Kjell Christensens brev. "Men det underligaste av allt var, att när vi på vägen hem åter passerade platsen, fanns röret inte längre kvar. Det var en mycket märklig händelse, anser vi allihopa".

Som ett tillägg kan nämnas, att befolkningen runt Mjösa alltid har ansett sjön som "mystisk". Förutom att man påstår sig ha sett både ett och flera "sjöodjur" i den under mer än 100 år, inträffade en verkligt mystisk händelse vid sjön den 19 juli 1946.

Tidigt på morgonen denna dag vaknade flera människor runt sjön av ett "tjutande och visslande ljud" från himlen. I nästa ögonblick blev två "torpedformade" föremål synliga. De identifierade föremålen hade kurs rakt mot sjön och i flera vittnens åsyn dök de ned i den och försvann i djupet i våldsamma vattenkaskader. Det är inte känt om militären företog någon undersökning av sjön för att leta efter dessa mystiska föremål. Och en sådan undersökning skulle också bli mycket svår. Sjön Mjösa är nämligen flera hundra meter djup på vissa ställen.

Vad är dessa mystiska farkoster som dyker i sjöarna? Som i fantastiska farter klarar av att spränga sig genom upp till sju meter tjock is, och som ger sken av att se ut som konventionella ubåtar?

Vi har klassificerat dem som en del av det fortfarande lika gåtfulla fenomenet UFO. Det är det enda svar vi kan ge på de många frågetecken som hopar sig. Sedan står det läsaren fritt att dra någon annan slutsats.

Kvällen den 13 mars 1975 hade familjen Baker just sett början av TV-programmet "Harry-O" och 15-årige Jane Baker var i färd med att ta ut katterna till garaget, där de alltid fick vara över natten.

Då Jane nådde fram till garageporten, hörde hon "främmande, högtontigt oväsen". Hon tittade norrut och såg då ett föremål som tycktes vila på eller befinna sig strax ovanför vägen, som löper över en kulle norr om deras hus. Kullen, vilken var snötäckt, lyses upp av föremålet, enligt Janes berättelse.

Jane beskrev föremålet som skivformat, silverfärgat, med en kupolförsedd ovansida, allt upplyst av ett gul-vitt sken. Blinkande röda och gröna ljuspunkter kunde iaktas kring föremålets mitt. Efter att ha släppt in katterna i garaget, kallade Jane på sin far. De båda gick tillsammans ut och fann, att föremålet fortfarande befann sig på samma plats, omkring 100 m ifrån dem. Nu fanns det emellertid en fyrkantig öppning mitt på föremålet, från vilken samma slags gul-vita sken kom ut som tidigare hade omgivit hela föremålet. (Det allmänna ljusskenet hade avtagit nu och det syntes längre ej några blinkande röda eller gröna ljuspunkter. Ej heller hördes några ljud.)

De båda promenerade bort mot körvägen, omkring 100 m från objektet, då de hörde något som påminde om ljudet av metall mot metall.

Andra familjemedlemmar, fru Baker, 16-årige Monty, 12-årige John och 11-årige Jeff såg föremålet genom ett fönster.

Hr Baker och Jane gick tillbaka in i huset, varifrån han ringde sheriffen. Under det att han talade i telefon, hördes ett kraftigt dån utifrån. Jane tittade ut genom fönstret och konstaterade, att föremålet hade försvunnit.

Nästa dag gick Jane ut för att undersöka landningsplatsen. När hon såg bort mot ett område av sankmark bevuxet med tallar, tycktes hon återigen se det objekt som hon sett kvällen innan. Denna gång emellertid, rörde sig föremålet över trädtopparna. Det syntes inget ljussken, ej heller de tidigare beskrivna ljusblixtarna av olika färg. Inte heller hördes några ljud från föremålet. Jane gick tillbaka in i huset för att ta på sig varmare kläder.

Då hon åter kom ut, hade hon med sig familjens hund. Under det att hon fortsatte i riktning mot föremålet, gnydde hunden samt klöste sig om örnen för att strax därpå stå helt stilla. Jane förde hunden tillbaka till huset och då hon därefter åter kom ut, var föremålet borta.

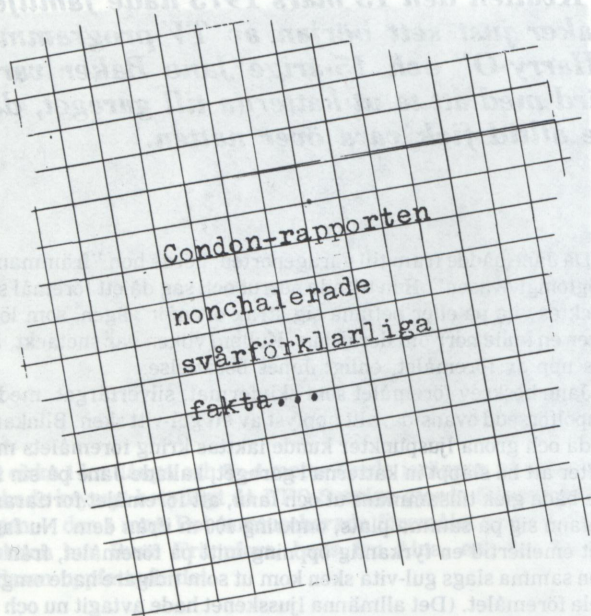
Senare samma dag gick hon, Monty och John bort till platsen, där föremålet hade synt på vägen kvällen innan. De fann ett cirkelformat område på vägen täckt med uppburrat snö, och ut-suddade cykelspår, vilka gjorts innan UFO:t siktades. Bilspår genom detta uppburrade område tydde på att en bil hade passerat platsen mellan tiden för iakttagelserna och undersökningen. Man kunde beräkna föremålets diameter till c:a fyra meter.

Flera ytterligare iakttagelser av UFO:n rapporterades från Ashland, Wisconsin, c:a 30 km norr om Mellen, natten den 13 mars 1975.

Ur Skylook

Översättning: Thomas ü Orr

James McDonald analyserar möte i luften UFO-flygplan

Här återges en del av ett anförande, som den 1971 avlidne vetenskapsmannen Dr James E McDonald höll vid den tredje nationella amatörastronomkongressen år 1969 vid Denveruniversitetet i Colorado. Det förtjänar en speciell plats inom UFO-forskningen av två huvudskäl: dels beskriver det hur ett topptränat vetenskapligt sinne fascinerats av UFO-frågan, och dels presenteras ett enastående fall vilket enligt Condonkommittén "i frånvaro av ytterligare information måste klassas som en händelse av oförklarlig natur". Noteras kan att händelsen först daterades till september 1957, men efter sin undersökning av fallet korregerade McDonald detta till juli 1957. Denne har i det följande ordet:

Min syn på UFO-frågan har fått mig till att betrakta den som ett problem av synnerligen stort vetenskapligt intresse. Det är på intet vis det nonsensproblem som somliga försökt göra det till. Jag har mött problemet — inte bara genom den intrikata frågan om eventuell inplantering av liv på Mars — utan också genom at-

mosfärisk fysik. En stor del av de förklaringar till UFO-händelser som avgetts, inte bara från flygvapnet utan också från vissa vetenskapsmän, har hamnat inom det speciella område som är mitt eget intressefält (atmosfärisk fysik, meteorologisk optik, atmosfärisk elektricitet osv), och detta fick mig att för en tid sedan börja forska i ämnet.

Våren 1966 blev jag ytterligare berörd av saken. Jag har sålunda under en tid av tre år ställt en hel del av min tid till förfogande för det här problemet och har intervjuat över 500 vittnen till UFO-fall jag valt ut för att försöka klargöra för mig själv som vetenskapsman, om det verkligen finns något i det här pusslet, som inte kan förklaras. Jag har anledning säga till er, att det finns det verkligen.

Det finns — efter eliminering av fall där naturlig förklaring kan föreligga — en fast återstod av observationer gjorda av helt trovärdiga personer, ofta mångvittnesobservationer med dussintal personer inblandade. Ibland stöds deras vittnesmål av instrumentutslag, radarobservationer och liknande. De passar inte in i någon nu känd kategori av vetenskaplig eller teknologisk natur som jag känner till. De svarar inte mot något atmosfäriskt, astronomiskt eller geofysiskt fenomen som ligger inom den nuvarande vetenskapens gränser.

De intressantaste observationerna är de som görs av två eller flera vittnen, där dagsljusobservationer av distinkta maskinliknande föremål har ägt rum och beskrivits. Man kan, såvida man inte har forskat en del själv, knappast göra sig en föreställning om det stora antal sådana vittnesmål som har registrerats under de senaste tjugo åren.

Auktoriteter tvekar inför kulblixten

Det finns naturligtvis tveksamheter hos många av observationerna. Det finns likheter med den kuriösa företeelse inom mitt eget område som går under benämningen "kulblixten", som bara ganska allmänt blivit accepterad inom den vetenskapliga världen som ett reellt problem. Man behöver bara göra en tillbakablick tio år eller så i den meteorologiska litteraturen för att finna mycket framstående auktoriteter hävda att kulblixten ej existerar. Man säger, att det är bara en missuppfattning att folk ser dylika ting, det är korta ljusblixtar, som ger lång efterlysningstid på näthinnan eller något liknande, och man kan inte se seriöst på sådana vittnesmål. Ändå är det totala antalet trovärdiga kulblixtrapporter nu så stort, att det ej är möjligt att ignorera saken.

Det finns många andra paralleller. Meteoror utgör ett utmärkt exempel, och beträffande kulblixtar har man precis som vid dessa problemet, att observatören nästan alltid är oförberedd. Han råkar få se någonting, det är inte fråga om någon tränad observatör, som är i färd med att kontrollera något fenomen han just stött på. Det rör sig mestadels om ett vittne, som inte känner till någonting om atmosfärisk elektricitet och som egentligen inte har någon aning om vad det var han just såg, varpå det gäller, att från honom försöka erhålla säkra data.

Lyckligtvis varar UFO-observationerna mycket längre än de 10–15 sekunder en kulblixst existerar. Kanske kan det vara lämpligt att här återge ett speciellt fall, nämligen ett som jag granskat ingående och som gäller sex besättningsmedlemmar ur flygvapnet ombord på en B-47:a. Det är inte något fall som inträffat nyligen, men det har ett speciellt intresse, tack vare att det är upptaget i Condon-rapporten.

Flygplanet förföljdes av och förföljde UFO

Händelsen inträffade i juli 1957, och jag lyckades spåra upp och tala med besättningens sex medlemmar. Planet hade sex i stället för vanligtvis tre besättningsmän, därför att det var utrustat med s k ECM-tillsats för radarn, ett förhållande som spelar en av huvudrollerna i denna fascinerande historia. Man får emellertid inget klart begrepp om vad som verkligen hände om man läser om det i Condonrapporten. Det är där helt inkompetent beskrivet såsom olyckligtvis en hel del andra rapporter i detta dokument.

Denna händelse varade inte endast tio sekunder som kulblixtar utan drygt en timme. Grovt räknat varade den under ca 100 svenska mils färdsträcka, från Gulfport, Mississippi, till Oklahoma. Flygplanet var förföljt av och förföljde då och då självt något slags lysande föremål, som färdades tillsammans med planet på en höjd av 10 500 m och vid ett tillfälle tydligt flög i en cirkel runt detta plan, som hade hastigheten 1000 km/tim. UFOt avgav mikrovågsstrålning av frekvensen 2,8 GHz av radarliknande karaktär, pulsrepetition och andra förvånansvärda likheter med modern spaningsradar.

Det började med att en officer vid den andra ECM-radar-skärmen fångade upp signalen och följde den under den tid föremålet roterade helt runt B-47:an, när de flög över Gulfport från söder till norr. Sedan försvann det från skärmen. Han nämnde ingenting om det, även om han tyckte det var underligt, och han hänförde radarekott till en förmodad felfunktion hos något instrument. Omkring tio minuter senare vände de västerut över Jackson, Mississippi, fortfarande på samma höjd vid en tidpunkt strax efter midnatt.

Piloten och andrepiloten såg plötsligt ett stort lysande föremål färdas framför dem. De trodde det var ett jetplan, tills det nästan ögonblickligen (som överste Chase eftertryckligt poängterade då jag talade med honom) ändrade riktning (på bråkdelen av en sekund) 90 grader och slocknade bort. Officeren vid den andra radar-skärmen, vilken tidigare sett den underliga signalen, hade sinnesnärvaro nog att gå tillbaka till den frekvens på sin radar-monitor som han tidigare hade använt sig av, och precis som man kunde vänta sig kunde han motta signalen på 2,8 GHz från den bäring föremålet hade ändrat kurs till. Det utsände inte längre något synligt ljus, och besättningen var upprörd. Jag har kortat av den här beskrivningen en hel del, och sålunda finns det mycket mera än vad jag kan tala om för er här.

Övertygande observationer av fackfolk

De anropade sedan en markradarstation belägen vid Carswell och frågade försiktigtvis, om det fanns någon annan lufttrafik i området (det normala tillvägagångssättet att kontrollera om det finns ett UFO i närheten, man försägar sig inte). Markradarn, en GCI-station, svarade: "Ja, det finns ett flygplan vid er 'klockan 2' position på 16 km:s avstånd".

ECM-utrustningen ombord på planet mäter ej avstånd, utan är en måluppsökande, riktighetsbestämmande radar, vilket innebär att detta var första gången de fick en avståndsuppgift för det okända föremålet. Det utsände fortfarande inget ljus, men sände ut en radarliknande signal och reflekterade också en radarsignal från den markbundna stationen därnere.

Så började det hända fler intressanta saker. Besättningen för-

sökte påverka föremålet genom att ändra hastighet osv, men det höll sig vid samma bäring, fortfarande osynligt. Sedan meddelade den markbaserade GCI-radarn, att det började röra sig framåt. Nästan samtidigt rapporterade major McClure vid ECM-utrustning nr 2 också att det rörde sig framåt, och den okända tingen ändrade riktning till 'klockan 12' -position sett ur besättningens synvinkel, varpå den plötsligt blev lysande igen. Denna gång lyste det klart rött efter att tidigare ha varit vitt. Det befann sig fortfarande på deras höjd som det hade varit innan, och det förblev lysande.

För det första har vi alltså det faktum, att föremålet självt blev sett av två män, överste Chase, piloten, och hans andrepilot major McCoid. För det andra upptäcktes en elektromagnetisk signal vid ECM-monitor nr 2, och för det tredje mottog markradarn ett eget starkt eko av det okända föremålet. Det betyder tre olika informationskällor, vilka alla bekräftade att något oidentifierat flygande föremål färdades däruppe tillsammans med B-47:an.

Condon avfärdade saken med en axelryckning

För att åter försöka komprimera detta: de utnyttjade allt vad planet kunde ge för att nå föremålet utan att lyckas. Det svängde mot Dallas och stannade sedan plötsligt. Det visade sig som stillastående på radarn, och piloten förstod, att han närmade sig föremålet.

Överste Chase svängde åt höger och passerade det nästan, men just då han skulle flyga över föremålet slocknade det och försvann samtidigt som dess radareko vid markradarn också försvann. Planets egen radar hade också slutat ge utslag för föremålet. Överste Chase flög nu med denna B-47:a i en stor sväng över Mineral Wells, Texas och höll uppsikt bakåt, då plötsligt det röda ljuset kom tillbaka nedanför och bakom planet. Det dök upp igen på markradarn, och McClure i planets akter kunde åter ta emot en 2,8 GHz ECM-signal (det är ganska betecknande, att dessa samtidiga förlopp återkom upprepade gånger).

Överste Chase fick tillåtelse att dyka ner mot det och nådde 6000 m då det slocknade, försvann från markradarn och från planets radar. Han hade nu ont om bränsle, varför han steg och vände norrut, och då planet befann sig på 7 500 m:s höjd visade sig det okända föremålet åter på markradarn. Samtidigt uppträdde det på planets radar, men det var nu osynligt för besättningen eftersom man ej ser någonting rakt akterut från en B-47:a. Föremålet följde dem upp till Oklahoma och försvann sedan definitivt, därmed avslutande hela händelsen.

Detta hände 1957, och det var ett av de Air Force-fall som upptagits i Condonrapporten. Det utgör ett av uppskattningsvis 30 fall av 90 medtagna som ej får någon förklaring i rapporten. Det är ett sådant fall, som jag föreställer mig varje vetenskapsman vilken blir underrättad om detsamma, och som har möjlighet att få direkt information om det, kommer att anstränga sig för att söka utreda. Trots detta verkar Dr Condon vara benägen att avfärda det hela med en axelryckning.

Det är UFO-problemets kännetecken, att forskare efter forskning har "bestämt sig för" att sådana saker ej existerar och vänder ryggen åt problemet, t o m ibland utan att titta närmare på de fakta som finns. Detta är olyckligtvis fallet med den förmodligen definitiva Condonrapporten vi fick tidigare i år.

(Källa: Canadian UFO-Report nr 3/71. Översättning från eng:

Lars Gudmundsson)

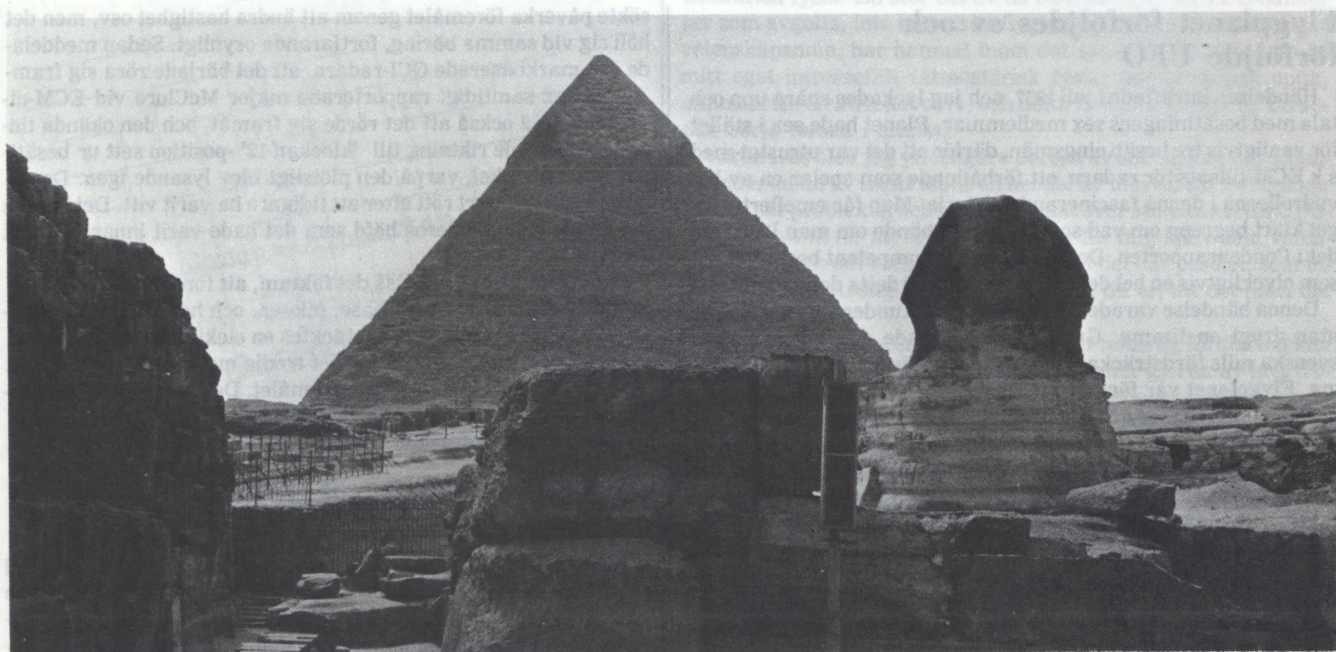
Funderingar kring forna civilisationer

Av Carl Anton Mattsson

UFO-flygplan

Kanske byggdes pyramiderna med hjälp av månens enorma dragningskraft för 12.000 år sedan?

Foto: Karl-Olov Pettersson.

Det uttrycks farhågor för att vissa krafter är verksamma med att försöka tysta ner och motarbeta ufologerna. Detta är inget speciellt för Sverige utan gäller hela världen.

Antag att UFO-besökarna själva söker att tysta ner och hålla hemlig sin existens för massorna. Kanske regeringarna har påverkats till nedtystning och till och med förnekanden av deras existens.

Men hur sker det? Jag läste om den ryska fallskärmshoppern som hoppade ut med fallskärm — men inte landade förrän TRE dagar senare. Hon blev enligt uppgift uppfångad i luften av ett UFO. Färkosten återvände med henne till jorden, och hon landade välbehållen med sin fallskärm i sina hemtrakter. Hon medförde ett konvolut som skulle överlämnas till myndigheterna i Sovjet, vilket också gjordes. Liknande händelser rapporteras även från andra länder i världen.

Våra besökare hjälper oss kanske här på jorden, men på ett diskret sätt, genom en del vanliga människor.

Baktanken kan vara, att de vill, att framstegen och uppbyggnaden av vår civilisation ska synas vara enbart en prestation av oss jordmänniskor själva. Det ger en stabilare samhällsuppbyggnad genom att vi får bjuda till, göra vårt bästa och verkligen anstränga oss. Ett sådant samhälle bör lättare kunna klara problem både nu och i framtiden. En civilisation som bara tar hjälp av en annan högstående, och överläter alla problem åt sina hjälpare, blir en civilisation i band som blir helt hjälplös om hjälpen plötsligt uteblir. Det är möjligt att så kan ha skett med forntidskulturer. Hjälparna har kanske lärt av sina misstag i svunnen tid och vill att vår civilisation inte skall bli lika sårbar. En hel del tyder på detta i gamla urkunder och arkeologiska lämningar.

Vad hände för 12000 år sedan?

Fyra teoretiska möjligheter

- Asteoridteorin
- Ankomsten av månen
- Istidens avveckling — följder
- Velikovsky-teorin (3500 år sen)

En av jorden infångad asteorid kan ha slagit ner i havet och med en våldsam flodvåg som följd spolat bort civilisationer i olika delar av världen. Legender har uppstått om Atlantis i Atlanten, Lemurien i Indiska oceanen och Mu i Stilla havet. Det geografiska läget är inte helt klart. Alla dessa länder lär ha varit ökontinenter och bestående av lågland med vulkanisk aktivitet och alltså mycket sårbara för flodvågor och åtföljande jordbävningar. Syndafloden i bibeln samt ett dussintal andra sägner från hela världen om stora översvämningskatastrofer får vi inte heller glömma i sammanhanget. Inte heller de av den amerikanske arkeologen och mineralogen Niven upptäckta urgamla städerna i Mexiko från tertiärtiden. De har daterats till mellan 16 000 och 25 000 år gamla eller äldre. De har begravts i rullstensblandade sandlager dithörda av mäktiga flodvågor. Frågetecknen finns. Ivan Troëngs bok *Civilisationer före istiden* ger oss en hel del intressanta saker att arbeta vidare på och rekommenderas till den intresserade.

Enligt gamla sägner i Sydamerika existerade inte månen på himlen före en viss tidpunkt i forntiden.

Kom månen från en annan bana i solsystemet och uppfångades av jorden? Var det under denna uppfångningsprocess som månen kom alldeles för nära jorden och skapade de relaterade avbräcken i jordens utveckling? Enligt senare gjorda nedteckningar omslöt jorden av ett mörker och när himlen sedan klarnade kunde man på himlen se två månar som med tiden blev allt mindre,

Niels Nielsen

Falu, präst, författare

GÖTEBORG

Bertil Bengtsson

Båstadsgatan 8

allteftersom de avlägsnade sig. Minst en av dem var glödande och en lång slöja av stoft och rök lämnade den efter sig i sin bana runt jorden. (Därifrån kan all världens gamla legender om eldsprutande drakar som omslöt — ville sluka — jorden härröra. Ex.vis Midgårdsormen).

Vad hände? Var det en asteroid eller var det en främmande himlakropp (månen) som kom för nära jorden och med hög hastighet som en plog slet loss en del av Stilla havets botten ut i rymden. Månens nuvarande bana för den bevisligen längre och längre bort från oss. Alltså måste den i forntiden ha befunnit sig mycket närmare oss. Ett intressant experiment skulle vara att i en datamaskin inmata månens bana — fastän baklänges — och få fram när den låg närmast jorden.

Den senaste istiden inträffade också för 12 000 år sedan.

Allt vatten som bundits i de flera kilometer tjocka inlandsisarna gjorde att havsytan under flera tusen år låg flera hundra meter lägre än den nu gör. Antag att de då blottade landmassorna på havets botten då blev hemvist för de dåvarande samhällsbyggande människorna? Se bara hur det är nu i världen — majoriteten av världsbefolkningen bor nu på lågland. När istiden tog slut steg vattnet hundratal meter i världshaven, vilket måste ha drabbat den dåvarande civilisationen mycket hårt. De olika önationerna värst. Hela folk måste ha gått under — samhällssystemen har brutit ihop.

Stämmer det inte ganska väl med vad som delgivits oss genom muntlig tradition, gamla sägner — samt gamla skrifter om syndafloden? Man får också betänka att de kolossala inlandsisarna måste med sin enorma tyngd ha pressat ner landmassorna vid polerna och detta tryck bör ha utjämnats någonstans. Ex.vis vid ekvatorn — vars havsbotten höjts. Klämmer man på en ballong utvidgas den på ett annat ställe. Samma bör ha skett med jordklotet. När istiden tog slut — isarna smält bort — försökte jordklotet återta sin ursprungliga form. Detta bör ha resulterat i bl a Atlantis undergång. Landhöjningar vid polerna medförde landsänkningar vid ekvatorialtrakterna, som värst drabbades de geologiskt oroliga öarna och områdena vid ekvatorn. Två faktorer alltså: Landsänkning och havsytans höjning, med ett sammanhang — isen.

En annan teori som är intressant och som kan ha ett samband med teori 2 framförs av en ryskfödd man, verksam i Amerika, vid namn Velikovsky, född 1895. Denne man var före sin tid i många frågor och hade förmåga att tänka i nya tankebanor. Han utgav en bok år 1950 "Worlds in Collision", där han framhåller att jorden var nära att kollidera med planeten Venus ett flertal gånger för 3500 år sedan. Dessa tillbud spoliade och fördröjde utvecklingen i världen.

Det finns många stöd för teorin i gamla skrifter, ex.vis bibeln. Planeten Jupiter med sin oerhört stora massa och snabba rotation skakades av en kraftig omvälvning för minst 4000 år sedan, varvid en materiemassa slets loss. På grund av den snabba rotationen slungades materieklumpen som en boll ut i rymden i en bana runt solen. Den frigjorda massan blev planeten Venus. Kvar som vittnesmål efter händelsen ses ett ärr — den s.k. "Röda fläcken" på Jupiters yta.

Fläcken har större diameter än hela jordklotet. Själva Jupiter, som är ett mellanting mellan sol och planet på grund av sin storlek, har en massa som är över 1 300 gånger större än jordklotet. Flykthastigheten på Jupiter — den hastighet som Venus måste ha haft för att lämna Jupiter — är nästan 60 km i sekunden. Det bör alltså ha varit en rejäl eruption på Jupiter. Den röda fläcken be-

står slutledningsvis av blottad materia från Jupiters inre heta regioner, som hindras att sjunka tillbaka mot planetens yta, ner genom molnlagren, på grund av den starka rotationen. Fläcken har visat sig vara orange — eldfärgad — på fotografier tagna av den amerikanska instrumentsonden "Pioneer 10". Vad det gäller planeten Venus så har den genom både amerikanska och ryska sonder rapporterats mycket het på ytan. Nära femhundra graders medeltemperatur, åtskilligt över blyets smältpunkt. (Bly smälter vid plus 300 grader C). Den nya planeten (Venus) fick till en början en mycket elliptisk bana runt solen. Hela tiden förändrades den, påverkad av de andra planeternas gravitation. Med jämna mellanrum korsades jordens bana med svåra störningar som följde. Även jordaxelns lutning ändrades. Enligt de gamla Maya-indianerna och aztekerna skedde det vart 52:a år. Deras kalender var inrutad i 52 år långa perioder vid vilkas slut man väntade sig jordens undergång. Även planeten Mars kom i vägen för Venus oregelbundna framfart vid flera tillfällen. Numera är Venus bana rundare och balansen i solsystemet stabilare. Vi upplever för närvarande en lugn tidsperiod i jordens och människans historia, vilket vi bör vara tacksamma för. En mycket intressant artikel om Velikovsky finns i tidskriften "Det Bästa" nr 1 1976. Vem vet vilken av dessa eller andra teorier som kommer att visa sig riktig — kanske blir det en kombination av dem alla? Olika kosmiska händelser har påverkat jorden men vid olika tidpunkter i vår — tyvärr ganska okända — historia.

Till sist: Månen snurrade mycket fort men också mycket nära jorden i forntiden med en utomordentligt stark tidvattenseffekt som resultat. Vi har svårt att föreställa oss den stora effektens följdverkningar på land och vatten. Kanhända folken i forntiden utnyttjade denna effekt på olika sätt? Kanske pyramiderna byggdes med hjälp av denna effekt? De väldiga stenblocken borde ju ha varit lättare just som månen geografiskt passerade över Egypten? Eller hur? Försök gärna hitta en bättre förklaring till hur de kommit på plats? Vi kan än i dag med hjälp av vår teknik inte klara av att bygga en Cheopspyramid. Eller var det så att en tidigare högtstående civilisation, av vilken egyptierna ärvde ett vetande, spelade en viss roll för egyptiernas framgångar? Eller fick de hjälp från en från rymden besökande högtstående civilisation? Man har bara att välja alternativ — ty de av vetenskapen oss givna förklaringarna är mycket ofullständiga och omöjliga. Om man spinner vidare på dessa möjligheter ger de oss intressanta följdverkningar.

Teknologerna har i dag svårt att acceptera att en civilisation, högre utvecklad än vår nuvarande på vissa områden, skulle ha existerat i den grå forntiden, så därför återstår bara en trolig förklaring för oss, nämligen att vi har besöpts genom tiderna av hjälpsamma besökare från kosmos. En högtstående civilisation, där den teknologiska forskningen kanske har pågått i många tusen år, miljontals år eller längre, torde ganska säkert ha löst problemet, att överbrygga avstånden i rymden. Vi skulle befinna oss i stenåldern jämfört med dem. Vi som bara har ett hundratal år bakom oss av teknisk utveckling på någon nämnbar nivå. Vi får inte vara så egenkära och tro att vi upptäckt och förstår alla energitillstånd, att ha nått särskilt långt i forskningsväg och därigenom utestänga framtida forskningsmöjligheter i våra sinnen. Vi får mer och mer förståelse för universums lagar och möjligheter, och vi har tiden för oss. En tidsepok i människans framtid kommer kanske då vi själva flyger i en farkost på upptäcktsfärd till en annan kanske livgivande planet i ett annat solsystem i forskningssyfte, om vi inte dessförinnan förgör oss själva.

Planerings- konferens i Köping

Nya distriktsschefer tillsatta.

Centralgruppen har tillsatt tolv nya distriktsschefer. "Utnämningarna" grundar sig på vederbörandes stora intresse för UFO-Sveriges vidareutveckling, initiativförmåga och sätt att kunna agera självständigt.

Distriktsschefen är UFO-Sveriges "ansikte utåt" inom respektive distrikt och arbetar direkt under centralgruppen. Avsikten är att skapa en mera direkt och personlig kontakt mellan centralgruppen och lokalpress, regionalradio, myndigheter, allmänhet, UFO-Sverigemedlemmar och fältforskare inom resp. distrikt.

Distriktsschefen står i fortlopande kontakt med centralgruppen, UFO-Sveriges kansli och de lokala UFO-Sverigegrupperna i sin region och bistår nya grupper som kan komma att bildas. I vissa fall fungerar han som undersökningsledare vid större utredningar inom sitt område.

Kort sagt handlägger han frågor som kan lösas på det lokala planet och avlastar på så sätt centralgruppens och UFO-Sveriges kanslis redan stora arbetsbörda och omfattande verksamhet.

Ytterligare vitalisering av verksamheten

Den 29 maj samlades i Köping centralgruppen och ett 15-tal distriktsschefer, fältforskare och representanter från lokala UFO-Sverigegrupper till en planeringskonferens.

Först drogs riktlinjer upp för effektivare och förbättrade arbetsmetoder vid fältundersökningar. Centralgruppen presenterade två sorters uttryckningsväskor som skall användas vid utredningsarbetet. Först en lättare, innehållande en mängd nöd-

Ingvar Damm visar här en av centralgruppens uttryckningsväskor.

Foto: Tommy Thörning.

vändig utrustning, bl.a. tillbehör för provtagningar. Vidare en större med tung utrustning såsom såg, yxa, vattenkikare, skyddsutrustning, avspärningslinor etc. En kompletterande handledning och utrustningslista för fältforskarna kommer även att tryckas upp.

Carl-Axel Jonzon menade, att fältforskarna numera arbetade så effektivt och snabbt, att UFO-Information nu kan publicera stora fristående artiklar av stort nyhetsmässigt värde utan fördröjning. Tidigare hade vi en eftersläpning på nästan ett halvår. Nu kommer utredningsmaterialet i direkt utan förseningar och vi är skyldiga dessa medarbetare ett stort tack för att allting fungerar så bra.

Vidare diskuterades pågående planering av ett väl fungerande alarmeringssystem med centralgruppen som huvudcentral. Systemet är baserat på telefonförbindelser och kräver således ingen materialanskaffning.

Varje distriktsschef och lokal UFO-Sverigegrupp fungerar som central inom sitt område och bygger i sin tur upp egna alarmeringssystem. Det hela går ut på att ingen skall behöva ringa mer än tre telefonsamtal.

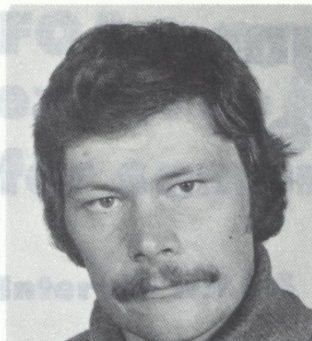
Alarmeringssystemet är klart i sin första utformning under juli. Det kommer även att samköras med liknande system i våra grannländer. Som komplement till det telefonbaserade systemet ingår dels interna radiosystem och dels större kortvågsstationer. De senare täcker hela Skandinavien.

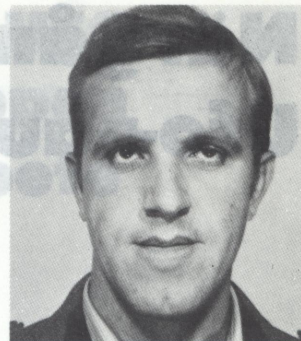
BORGHOLM
Gunnar Schelin
Trädgårdsgatan 4 A
Tel 0485/103 52

FALUN
Niels Nielsen
Falu UFO-förening
Box 500 21 Tel 023/244 13

GAVLE
Roland Östlund
Ulvsmyn 27
Tel 026/11 23 71

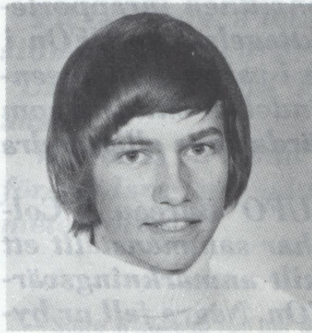
GÖTEBORG
Bertil Bengtsson
Bååthsgatan 8
Tel 031/23 85 28, arb 031/92 05 00

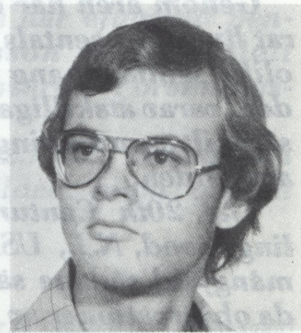
KARLSKOGA
Owe E Lewitzki
Skogsrundan 6 A
Tel 0586/376 78

KIRUNA
Gunnar Thorén
Magnetitvägen 5
Tel 0980/116 26

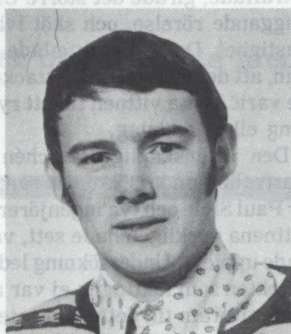
LINKÖPING
Jan-Peter Caspersson
Jägarvallsvägen 14
Tel 013/986 69

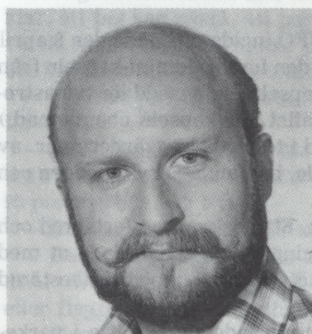
MARIESTAD
Klas-Göran Svahn
Borgmästaregatan 6
Tel 0501/115 05

MELLERUD
Hans Karlsson
Fågelbacka
Tel 0530/512 63

NYKÖPING
Carl-Anton Mattsson
Hemgårdsvägen 19
Tel 0155/104 82, arb 0155/106 87

SUNDSVALL
Loy Solli
Västra vägen 56
Tel 060/11 21 55

UPPSALA
Gunnar Telander
Glimmervägen 10 A
Tel 018/13 74 43

Seriösa och effektiva grupper växer fram

UFO-Sveriges lokala grupper och dessas verksamhet diskuterades livligt. Thorvald Berthelsen berättade, att tidigare grupper närmast har fyllt ett psykologiskt behov. Medlemmarna har träffats för att diskutera UFO-problemet, kanske med en önskan att vilja lösa ett intellektuellt problem. Med andra ord har man pratat och pratat och använt UFO-problemet som underhållning.

Efter ett par års pratande har man tröttnat på varandra och grupperna har upplösts en efter en. En del har gått upp i något trossamfund. De gamla grupper som har klarat sig genom åren är de som arbetar aktivt och engagerar sig i utredningsarbete och liknande. Givetvis skadar det inte med lite diskussioner och prat då och då, men det får inte bli för ensidigt. Det teoretiska intresset måste kompletteras med praktiskt arbete och andra aktiviteter.

Under det senaste året har en helt ny typ av lokala grupper vuxit fram. De leds av mycket driftiga och kunniga medarbetare med nya och friska idéer. Dessa nya grupper har lärt av tidigare misstag och är väl medvetna om att gruppens ledning måste bestå av stabila och initiativrika människor. Flera grupper har uppställt vissa krav för att hålla s.k. "fantaster" utanför.

Ett fåtal nya grupper har haft svårt att komma i gång. Med-

lemmarna har träffats några gånger och sedan har det stagnerat. Man har inte kunnat hitta på några aktiviteter. I några fall har man ringt centralgruppen och fått en del goda råd. I ett fall hjälpte inte ens det, varför man återkom. Berthelsen gav gruppen en hel del "provocerande råd", varefter det lossnade. Gruppens styrelse planerade en rad utflykter och aktiviteter på eget bevåg och allt utföll till största belåtenhet.

Den utåtriktade verksamheten diskuterades och alla var eniga om vikten av att fortsätta med de s.k. informationskvällarna för allmänheten. Dessa evenemang bör i större utsträckning genomföras av de lokala grupperna själva. Centralgruppen bistår med administrativ hjälp, men kan inte skicka "informationsledare" runt hela landet.

Finansieringen av informationskvällarna är också ett stort problem. Vi måste helt förlita oss på UFO-Sveriges stödfond.

Planeringskonferensen avslutades med att Carl-Anton Mattsson visade sin nya färgfilm från Mexiko. Därefter fortsatte mera informella diskussioner framåt småtimmarna.

Nästa planeringskonferens hålls den 16 oktober klockan 10.00 i Medborgarhuset i Stockholm. Till denna kallas distriktschefer, fältforskare samt valda representanter för de lokala UFO-Sverige grupperna.

Enskild medlem som aktivt vill engagera sig i UFO-Sveriges utveckling och delta i planeringskonferensen måste först ta kontakt med centralgruppen.

Närgångna Ufo-nauter

Genom åren har ögonvittnen inrapporterat hundratusentals iakttagelser av UFO:n i olika sammanhang och i varierande skeenden, varav åtskilliga händelser skildras som särskilt anmärkningsvärda i ena eller andra avseenden.

The 20th Century UFO Bureau i Collingswood, N.J., USA, har sammanställt ett mångfald sådana särskilt anmärkningsvärda observationer av UFO:n. Några fall ur byråns katalog återges:

Gemini-incidenten

En sådan ovanligt närgången UFO-incident timade den 8 april 1964. Den dagen sände NASA upp den första Gemini-kapseln från Cape Kennedy i Florida i USA. (Kapseln var avsedd för två astronauter men vid det aktuella tillfället var kapseln obemannad.) Uppskjutningen ingick som ett led i tester och utvärderingar av gjorda försök inför den kommande, bemannade rymdfärden och landstigningen på jordens måne.

Nedräkningsproceduren pågick. Startsekvensen fortskred och avfyrning verkställdes: förbränningsgasen strömmade ut med våldsam kraft och bärraketerna sköt snart ut mot förutbestämd kretsloppsbanor.

Allt fortgick planenligt och kapseln lade sig tillrätta i pareringsbanor. Instrumenten registrerade och samlade in data. Försöket var en klar framgång.

Då hände det! Gemini-kapseln var fortfarande i sitt första omlopp kring jorden, då fyra objekt av okänt ursprung närmade sig kapseln. Under det att de häpnat operatörerna vid radarskärmarerna för satellitspårning registrerade denna remarkabla händelse, ordnade sig de fyra främmande objekten kring kapseln: två ovanför, ett under och ett bakom Gemini-kapseln.

Det verkade som om objekten höll på att noggrant undersöka Gemini-kapseln. UFO:n höll sig tätt intill kapseln och gjorde den sällskap i omloppsbanan under ett helt varv. Efter det fullgjorda varvet, uppenbarligen klara med sin uppgift, drog sig de fyra objekten tillbaka och försvann i det okända.

Frågor som man kan ställa sig under sådana omständigheter är: Varifrån kom dessa objekt? Vilken anledning förde dem till jordatmosfärens yttre rand? Vilka var de? Frågorna är fortfarande obesvarade.

Rapporten om denna händelse upprättades av två vetenskapsmän, vilka hade till uppgift att övervara uppskjutningen av Gemini-kapseln. The National Investigation Committee on Aerial Phenomena (NICAP) erhöll också ett ex. av rapporten från dessa vetenskapsmän.

Flygvapnet avfärdade rapporten med kommentaren: rykten!

Det bör dock komma ihåg, att denna händelse på intet sätt utgör något isolerat fall. Ett mycket stort antal UFO-incidenter har rapporterats i närheten av raketskjutfält, försöksområden, satelliters omloppsbanor, flygfält, etc. Och inte enbart detta: astronauter har siktat och fotograferat UFO:n under färd i omloppsbanor och under rymdfärder till ex. månen. Ex. härpå är de fotografier som togs av astronauten James McDevitt i juni 1965 över Ha-

waii omkring kl 3 på morgonen. Föremålet ifråga var cylindriskt. McDevitt tog såväl stillbilder som rörlig film.

Canberra-fallet

Följande ex. avser ett så anmärkningsvärt fall, att rapporten om detsamma orsakade en febril verksamhet såväl inom det amerikanska utrikesdepartementet som inom NASA. Den 3 maj 1964 iakttog ett flertal markobservatörer ett glödande objekt strax före gryningen i närheten av Canberra i Australien. UFO:t flöt med en konstig vaggande rörelse som om det hade skadat styrfunktionen eller höll på att förlora hastighet.

Då plötsligt såg ögonvittnena ett annat och mindre föremål, synligt med ett svagt rött sken, röra sig inte långt framför det förstnämnda UFO:t.

Vid denna tidpunkt flög det stora, ljus skinande objektet fram till det mindre och tycktes som om det gick till anfall. När detta inträffade, girade det större UFO:t, utan att längre förete någon vaggande rörelse, och sköt iväg utom synhåll med en oerhörd hastighet. De helt omtumlade ögonvittnena uttryckte en förmodan, att det större UFO:t attackerade det mindre eller också hade de varit åsina vittnen till ett rymdmöte för ex. något slags tankning eller laddning.

Den vetenskaplige attachén vid amerikanska ambassaden i Australien undersökte det rapporterade fallet tillsammans med dr Paul Siple och två ingenjörer från NASA. De fastslog, att ögonvittnena verkligen hade sett, vad de hade gjort gällande, att de hade upplevt. Undersökning ledde till slutsatsen, att de märkliga objekten som iakttagits ej var av jordiskt ursprung. Efter att ha kommit fram till detta konstaterande, rapporterade ambassaden om dessa sina rön till Washington.

Några officiella kommentarer har ej stått att få i saken.

Syn från ett tågsätt

UFO:n står av allt att döma under någon slags intelligent styrning. Det finns även i detta hänseende ett betydande antal rapporter som styrker en sådan uppfattning.

Ett ex. härpå utgör händelsen, då ett godståg från Monon Railroad-bolaget körde genom centrala Indiana i USA. Klockan var omkring tre på morgonen. Plötsligt korsades himlen av en formation av fyra vita ljuspunkter framför tågsättet. UFO:n girade därpå ett halvt varv och flög sedan längs med tågsättets hela längd från loket och bakåt, en sträcka på omkring 800 m. Hela tågbesättningen iakttog händelsen.

Efter att ha passerat sista vagnen i tågsättet, girade UFO:n ostvart och följde tåget med avpassad hastighet. Det skarpa ljus som omgav UFO:n omöjliggjorde en noggrannare observation av dessas utseende, men tillräckligt mycket kunde skönjas, för att fastställa formen till en tillplattad, skivformad tingest.

Ibland flög de på högkant. Objektet följde tåget till dess att en av konduktörerna lyste på dem med en stark strålkastare. När han gjort detta, flög UFO:n omedelbart iväg, för att snabbt återvända och hålla jämna steg med tåget.

Den relaterade händelsen pågick under en timme och tio minuter. Slutligen flög objektet iväg mot nordost och försvann utom synhåll.

De koordinerade manövrerna under formationsflygningen, reaktionen vid strålkastarbelysningen och synkroniseringen med tågets hastighet tyder på någon form av intelligent styrning av objektet.

UFO-information i Stockholm

Lördagen den 16 oktober med början klockan 16 genomförs ett informationsprogram för allmänheten i Medborgarhuset i Stockholm.

Programmet startar med centralgruppens stillfilm följt av en intressant föredragshållare. Höjdpunkten blir en debatt- och frågepanel där publiken bereds tillfälle att kasta sig in i diskussionen.

Beroende på de mycket höga annonskostnaderna i samband med evenemanget tvingas vi ta upp en entréavgift av 10 kronor.

Kom själv, tag vänner och bekanta med!

På visit i White Sands-fältet

Andra liknande fall av förföljande av fordon, etc. har rapporterats av vana observatörer som piloter, radaroperatörer och raketspårningsspecialister.

Från White Sands i New Mexico, ett raketprovsningsfält, hade man just avfyrat en bärraket, då två diskusformade UFO:n anmälde sin närvaro. När missilen hade accelererat till en hastighet på ungefär 2 300 km/h, steg objekten efter raketen, passerade den genom molnet av utströmningsgaser, flög förbi raketen och fortsatte sedan bortom synhåll.

Från fem separata och från varandra åtskilda och inbördes om händelsen ovetande observations- och spårningsstationer, belägna runt om i de omkringliggande bergen, rapporterades samstämmiga uppgifter om vad de iakttagit av det som ovan berättats.

... och i Ann Arbor

Dr Charles Otis, professor emeritus i biologi vid Bowling Green University, rapporterade att han en tidig morgon iakttagit 15 UFO:n i formationsflygning. Alla tycktes vara av samma storlek och utseende och de liksom flöt fram genom luften. Strax innan de försvann bortom horisonten, lösgjorde sig ett av UFO:n ur formationen och försvann i avvikande riktning med en otrolig hastighet.

Thomas ü Orr

FOA:s nye UFO- expert – öppen för samarbete

Intervju NILAS

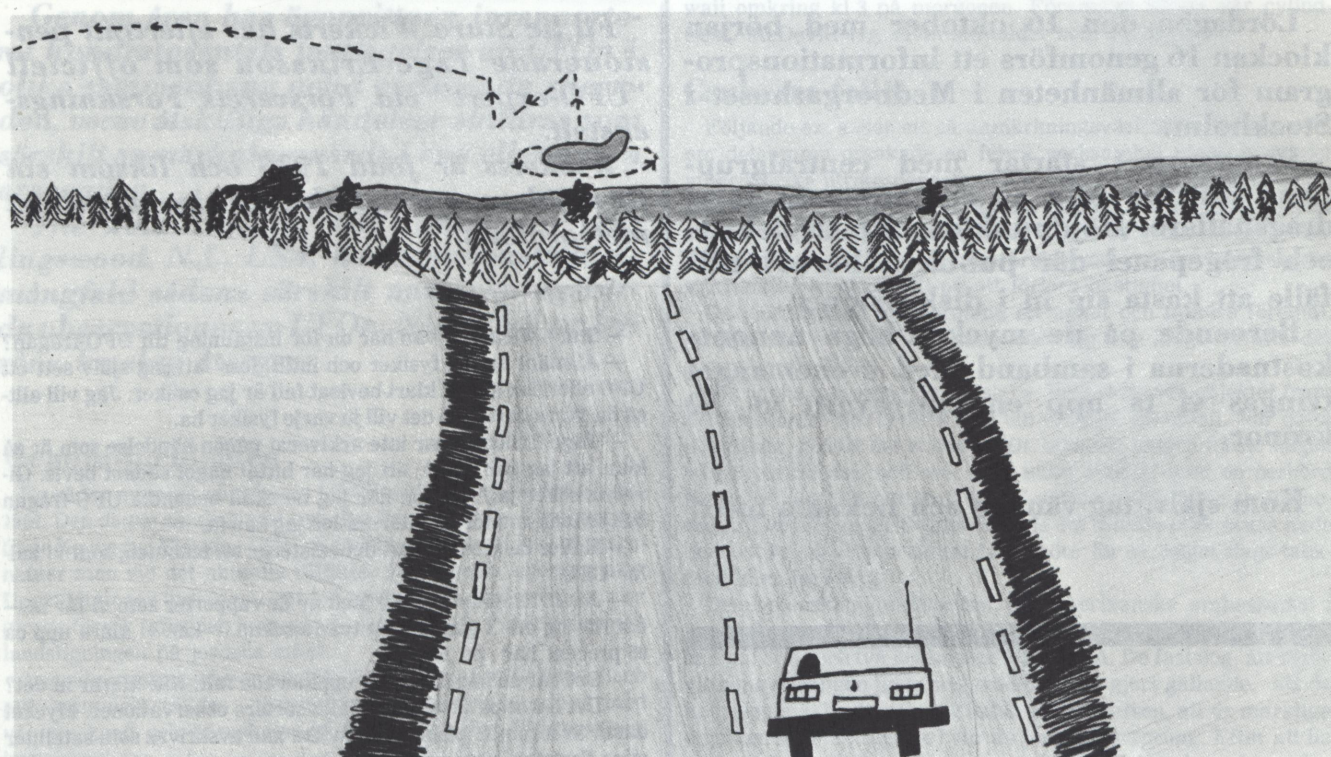
Fil lic Sture Wickerts har efterträtt pensionerade Tage Eriksson som officiell "UFO-expert" vid Forsvarets Forskningsanstalt.

Wickerts är född 1925 och liksom sin företrädare specialutbildad inom gebitet meteorologi.

- Sture Wickerts, vad har du för inställning till UFO-frågan?
- Allmänt är jag fysiker och intill dess att jag själv sett ett UFO eller läst om ett klart bevisat fall är jag osäker. Jag vill alltså ha säkra bevis och det vill ju varje fysiker ha.
- Tage Eriksson har inte arkiverat någon händelse som är så klar, att jag kan påstå, att jag har hittat något sådant bevis. Givetvis söker jag sådana, när jag nu skall behandla UFO-frågan och är tacksam för all information jag kan få.
- Håller du med om att det existerar ett fenomen, som vi kallar UFO?
- Ja ett fenomen har vi. Men av de rapporter som vi får in — det rör sig om i genomsnitt två i veckan — kan vi klara upp ca 95 procent här på FOA.
- Det var en hög siffra för upklarade fall. Hur klarar ni det?
- Det beror på att vi får in alla sorters observationer. Mycket därav är föremål på hög höjd, vilka kan avskrivas som satelliter eller flygplan, som underifrån belyses av solen.
- Hur avskriver ni större föremål?
- Nu har jag ännu inte fått in något sådant fall, men Tage Eriksson klarade upp en hel del. Bland annat kontaktade han astronomer och kunde avskriva en del rapporter som norrskensfenomen.
- De fem procent, som inte får sin förklaring, vad gör ni med dessa fall. Arkiveras de, och i så fall hur länge?
- Ja, vi arkiverar allting och ännu har ingenting slängts.
- De rapporter som kommer in till FOA, varifrån kommer de? Är det allmänheten som ringer in sina iakttagelser?
- De flesta jag fått in hitintills har kommit från militären. Antingen kommer de från flygflottiljerna eller också från någon annan militär central. I en del fall har allmänheten ringt till dessa instanser och rapporterat. De vet ju inte vart de skall ringa och då vänder de sig till polisen eller det militära. Där finns ett speciellt formulär som fylls i.
- Hur går det till?
- De militära instanser, som får kännedom om ett fall, tar själva en första kontakt med rapportören och fyller i detta formulär. Det är där jag kommer in, alltså när formuläret är ifyllt och kommer in hit.
- Det verkar vara ett ganska torftigt material, som kommer FOA till handa. Du nämnde tidigare, att du är tacksam för allt material du kan få. Trots att vi arbetar på ideell basis får vi in tio gånger fler rapporter än FOA. Hur ställer du dig till ett samarbete med Riksorganisationen UFO-Sverige? Det skulle i så fall gälla de iakttagelser som vi inte själva kan avskriva och som står kvar som UFO-fenomen?
- Ja, det är självklart, att jag är för ett samarbete. A andra sidan kan jag erbjuda ett motsatt flöde. Det material som vi får in här är inte hemligstämplat på något sätt.

UFO-våg över Nordsverige

23-åriga chauffören Jan Nilsson upptäckte föremålet över en tall...

Under några dagar med början den 9 maj i år inträffade en rad närobservationer i norra Sverige.

Vår distriktchef Gunnar Thorén i Kiruna har inte haft det lätt med de enorma avstånd han skall täcka upp.

Denna sammanställning bygger därför dels på Thoréns direktintervjuer, dels på ifyllda frågeformulär, telefonkontakter med Duff Deutgen på Norrländska Socialdemokraten och textmaterial från NSD, som på ett föredömligt sätt snabbt följde upp händelserna.

Den första observationen gjordes den 9 maj klockan 21.15 utanför Kiruna. Det var Nils Aspenhult med maken Barbro och barnen Elisabeth och Mikael, som såg föremålet. Nils Aspenhult berättar:

— Vi var på väg hem från sommarstugeområdet vid Laxfors och då vi passerade vattenreningsverket vid Tuolluvaramyren ropade Mikael, att vi skulle titta ut.

— Vi såg då ett konstigt flygande föremål, som var på väg mot flygfältet. Något flygplan var det inte, varför jag saktade ner farten på bilen, samtidigt som jag vevade ner sidorutan.

— Föremålet var cigarrformat, men markant tjockare och trubbigare i fören. Bakåt var det avsmalnande. Vad vi kunde se fanns det inga fönster eller några utskjutande delar på den.

— Farkosten hade en mycket klar färg, som var vitaktig eller matt ljusgrå och Barbro påstår, att den var självlysande, som om den avgav ett ljussken. Den rörde sig ljudlöst och ganska sakta framåt i västlig riktning.

— Den var ca tusen meter från oss och verkade gå på en höjd av knappt 200 meter. Skall jag uppskatta storleken var den minst tre meter lång. Totalt observerade vi den i tre minuter.

— Vi är helt säkra på, att det inte var ett moln eller någon återspeglning. Föremålet syntes ju mycket tydligt och med en stark kontrastverkan mot molnen på himlen. I övrigt är det ju ljust på kvällarna vid denna tid.

Föremålet sågs även över byn Kurravaara, 11 kilometer norr om Kiruna under samma kväll.

Sex personer såg liknande UFO

Den andra observationen gjordes strax före klockan tolv måndagen den 10 maj. Sex personer är överens om att de såg ett ca fem meter långt föremål, ungefär som en flygkropp, fast utan vingar.

Händelsen inträffade ett stycke söder om Kalixälven på vägen från Masugnsbyn. Fem av observatörerna är skogsarbetare som bor i baracker vid vägkanten. Två av dem, Erik Nuosiaainen och Eero Matinlompola, berättar:

— Vi stod utanför baracken och såg den ljudlösa tingesten. Den stod då stilla i luften, men höjde sig sedan sakta och försvann norrut. När den gav sig iväg, höll den hög fart, men flög alldeles ovanför trädtopparna.

— Vi bryr oss aldrig om när flygplan flyger över här. Men det här betedde sig mycket konstigt, varför både tidpunkten och flygriktningen fastnade i minnet.

Pipande signaler på bandspelaren

23-årige chauffören Jan Nilsson var i bil på väg mot området och han berättar:

— Jag körde ungefär 70 km/h då min bandspelare plötsligt dog ut mitt i en låt. Jag tänkte att bandet hade trasslat till sig och tog ut det. Det var helt. Radion skall vid denna manöver kopplas in automatiskt, men den förblev tyst. Jag satte tillbaka kassetten.

— I stället hörde jag tre pip-signaler följt av ett utdraget brus, och detta upprepades flera gånger. Samtidigt upptäckte jag ca 200 meter framför mig ett föremål som cirklade över en tall, till vänster om vägen. Bandspelaren pep fortfarande korta morse-signaler, tre och tre samtidigt.

— Jag hade nu tvärnitat. Bilen stod stilla och gick på tomgång. Föremålet var grått, metalliskt och med skinande kanter. Det såg ut att vara konstruerat av människohand.

— Det såg ut som en flygkropp utan vingar, men med en stjärtfena. Det steg sakta uppåt samtidigt som det kom emot mig längs vägen. Efter tio till femton sekunder försvann det med ofattbar hastighet norrut i en båge, alldeles över trädtopparna och det tycktes försvinna nedåt bron till.

— Det pipande ljudet slutade, när föremålet började stiga och jag kunde inte uppfatta några ljud utifrån, trots att jag vevade ner bilrutan. Sedan gick bandspelaren igång och musiken började precis där den hade slutat.

— Jag har kört den här vägen många gånger förr, men någonting sådant här har jag aldrig sett. Väderballonger känner jag till, men det här var ingen ballong. Inte heller är jag intresserad eller har läst något om flygande tefat, men vad var det jag såg?

— Jag var hos en läkare den 7 maj och kollade synen i samband med ett friskintyg och jag hade 1,0 i synskärpa på båda ögonen!

Flera observationer vid robotbas

Fru Mona Karlsson, maka till byrådirektör Stig Karlsson vid RFN's robotbas i Vidsel, observerade mystiska föremål vid två tillfällen tisdagen den 11 maj. Fru Karlsson, som själv i sex år arbetat vid robotbasen, berättar:

— Det var vid niotiden på morgonen och vi färdades på Alviks slätten, ungefär en mil före Antnäs. Jag hade min 9-åriga son Lars-Erik med och vi såg då båda två, på höger sida, ett föremål som liknade en av robotarna på RFN's robotfält i Vidsel.

— Föremålet hängde alldeles stilla i luften över ett ödehus. Vi hade inte tid att stanna och närmare titta efter. Efter ca femhundra meter såg sedan Lars-Erik ett likadant föremål. Då hade jag inte själv någon möjlighet att titta, eftersom jag körde. Ingen av oss har tidigare sett något liknande. Jag tänkte att det kanske hade samband med flygövningar, eftersom vi flera gånger såg Drakenplan på låg höjd.

— Det mest uppskakande hände på hemvägen, då Lars-Erik låg och sov i baksätet. Klockan var då 14.30 och vi hade hunnit till Pålsträsk, en mil före Alvby.

— Plötsligt kom ett litet föremål flygande från vänster. Det gick på låg höjd ca 15 till 20 meter framför bilen. Det korsade vägen och dök in i skogen på höger sida. Föremålet var grått och liknade en robot. Jag hajade till, men hann inte bromsa och såg därför inte, om det landade.

— Efteråt var min första tanke att en robot från RFN hade hamnat på villövägar. Något flygplan var det absolut inte.

Slog ut radiomottagare i Kalix

Torsdagen den 13 maj var det dags igen. Fru Majvi Juntti, boende i Rian, Kalix berättar:

— Det var vid 14-tiden. Jag var tillsammans med några barn ute på gårdsplanen och räfsade skräp. Min son Christer, som är 11 år, satt inne i huset och lyssnade på radio.

— Plötsligt hörde vi ett hårt ljud, och jag ropade till barnen: "Nu kommer det en helikopter!" Samtidigt upptäckte vi att det inte var någon helikopter. Istället var det ett runt, ca fem meter långt, gråaktigt plåtföremål, som sakta svepte in strax över trädtopparna.

— Föremålet hade inga fönster och ljudet liknade varken helikopterljud eller det, som uppstår, när ett reoplan passerar. Jag fick den uppfattningen, att det liksom siktade in sig mot oss, och det kändes ganska kusligt.

— Samtidigt som farkosten passerade över gårdsplanen ropade Christer inifrån huset och undrade varför radion helt plötsligt tystnade.

— När den passerat rakt över oss ökade den farten markant och försvann bort över Kalixälven. Den kom norrifrån och försvann mot sydsydväst.

Officiella instanser villrådiga

På Kiruna geofysiska institut känner man inte till farkosten. — Vi är oskyldiga, säger Georg Gustafsson. Vi har inget sådant på gång just nu.

Vädertjänsten på Kiruna flygplats vet heller ingenting om, vad föremålet kan vara för något.

— Vi skickar bara upp ballonger för att mäta molnhöjden, men det är väldigt länge sedan vi gjorde det eftersom ett aggregat är sönder, upplyser man från vädertjänsten.

Aven Esrange rymdstation ställer sig helt frågande till observationerna.

— Vår verksamhet med både ballonger och raketer ligger nere för tillfället, uppger man.

Trafikledningen på Norrbottens flygflottilj i Kallax säger, att militära plan var ute i Kirunaområdet under måndagen. Det var fyra Lansplan som passerade nära Masugnsbyn vid tolvtiden och därefter ytterligare fyra. Det skulle kunna vara dessa som sågs, men flygriktningen stämmer inte. Lansplanen rör sig alltid med flera hundra km/h, de står aldrig stilla i luften. På F21 säger man också, att det inte förekom någon robotskjutning från flygplan. Man anser det också uteslutet, att ett flygplan skulle ha tappat en robot, en bränsletank eller liknande.

Säkerhetschef Yngve Rehnström på robotbasen RFN i Vidsel säger:

— Det är helt uteslutet, att någon av våra robotar varit på villövägar. Vi sköt nämligen inte en enda robot, vare sig under måndagen eller tisdagen.

Helikopterskolan i Boden säger att man inte har haft några flygningar.

Civilingenjör Mats Bröms på FOA i Stockholm säger med anledning av radiosignalerna:

— En överföring av radiosignaler kan ske till en apparat, även om den inte är inställd på rätt frekvens. Det kallas intermodulation och det krävs mycket starka sändare för det.

— Men så starka att de stoppar en bandspelare finns knappast. Något relä i apparaten kan ha påverkats, eller den kan ju helt enkelt ha stannat av sig själv. Men då borde ju radion ha fungerat i alla fall. Det verkar konstigt!

Har det hänt nåt?

Sammanställning av Thorvald Berthelsen

Nyhetskavalkaden bestående av korta notiser av nyinkomna färsk observationer fortsätter här.

Framställningen är avsedd att ge en viss överblick i datumföljad av vad som händer. Det droppar dock in rapporter från i tidigare nummer redan redovisad tidsperiod. För att få en bättre helhetsbild kommer dessa att redovisas sist här under rubriken retroaktivt. Intressantare fall tas upp i fristående artiklar och notiser.

RÖTT KLOT I SNÖYRA

Öland, Degerhamn 6 mars 1976 klockan 23.00

Ett par makar, som önskar vara anonyma, har lämnat följande rapport till vår representant i Borgholm, Gunnar Schelin:

— Vi var på väg mot Solberga och det var svår snöyra. Plötsligt såg vi ett rött blinkande ljussken framför oss. Först trodde vi att det var ett varningsljus på något utryckningsfordon.

— Det försvann efter några sekunder men efter en minut kom ett nytt större ljussken. Detta hade en skenbar storlek av en fotboll och befann sig uppe i luften. Klotet färdades i nordostlig riktning och försvann efter några sekunder.

På F12 i Kalmar har man ingen förklaring till makarnas iakttagelse.

KUPOLFÖRSETT FÖREMÅL

Västergötland, Gårdsjö 11 mars 1976 klockan 06.05

Fru Lilly Gustafsson berättar följande för vår representant Bertil Bengtsson:

— Jag satt vid köksbordet och drack kaffe. Min man Olle hade just åkt till jobbet. Av en händelse råkade jag titta ut och såg då ett rött föremål komma flygande på ca 30 meters höjd. Jag rusade fram till fönstret.

— Föremålet som var runt stannade upp, vände och for iväg mot ladugården, där det svävade över taket. Sedan for det iväg mot mitt håll igen och försvann bakom huset.

— Farkosten hade ett mörkt roterande band tvärs över och två kupoler som av glas, en på ovasidan och en på undersidan. Runt omkring var det ett rosafärgat skimmer. Något ljud kunde jag inte uppfatta.

— Jag blev så rädd, att jag satte mig igen. Jag kände en sorts domning i kroppen och fick huvudvärk. Huvudvärken satt i flera dagar och jag tror den berodde på chocken som jag fick efter det att föremålet försvunnit.

LJUSFENOMEN ÖVER NITRO NOBEL

Närke, Gytterp 20 mars 1976 klockan 01.30

En Gytterpfru hade svårt att sova, varför hon var uppe och satte på kaffepannan. När hon skulle lägga sig igen, hörde hon en knall och tittade ut genom fönstret. Hon berättar:

— Jag såg ett gult ljussken som dalade ner över Nitro Nobel. Ljuset var så starkt att det reflekterades i snön och i grannvillornas fönster.

— Nu smäller väl hela fabriken, tänkte jag för mig själv, men så försvann ljuset bakom en trädunge. Jag öppnade då fönstret men kunde inte höra något ljud.

Ytterligare en fru i villaområdet berättar, att hon vaknade vid 01.30-tiden och såg ett kraftigt ljussken genom persiennerna.

FYRA LJUS ÖVER FLYGFÄLT...

Västmanland, Arboga 29 mars 1976 klockan 22.00

Sonja Berg och Ann-Britt Jansson observerade under 30 minuter fyra stora föremål vid flygfältet och de berättar för vår representant Ingvar Damm:

— Vi var på hemväg från Kungsör. Då vi passerade flygfältet såg vi fyra mystiska föremål på sådan höjd, att det inte kunde vara stationära lampor. Dessutom rörde de sig i olika riktningar.

— Vi åkte flera varv runt och studerade fenomenen och vi vevade ner sidofönstret för att lyssna efter ljud, men kunde inte uppfatta något sådant.

— Föremålen avgav ett gulvitt ljussken, som under iakttagelsen var både fast och blinkande. Vid en skenbar jämförelse var de lika stora som halva månen. Efter en stund uppstod en gråaktig elliptisk ring. I övrigt var det stjärnklart och det blåste kraftigt.

... OCH TRE LJUS ÖVER KALMARSUND

Småland, Rockneby (utanf. Kalmar) 29 mars 1976 klockan 23.05

En 53-årig man boende på platsen berättar följande för vår representant Gunnar Schelin:

— Det var nymåne och stjärnklart och jag stod ute på gården. Plötsligt fick jag i ostnordost syn på ett stort blekgult föremål. Det var ca tre gånger större än fullmånen och befann sig strax över horisonten.

— Fenomenet, som var runt till formen, hade suddiga konturer, men inuti detta fanns tre mycket klart lysande gulröda punkter. Jag iakttog det hela i 25 minuter och det flyttade sig inte. Ljusstyrkan ändrades inte heller.

— Plötsligt försvann det bara. Varken då eller tidigare uppfattade jag något ljud från fenomenet.

LYSANDE FÖREMÅL

Medelpad, Sundsvall 1 april 1976 klockan 20.00

Fru Lotta Friberg berättar följande för våra utredare i UFO-Sundsvall:

— Jag kom åkande mot Sundsvall. Med i bilen var min 8-årige son och hans kamrat. När vi hunnit fram till Södra Allén, upptäckte vi ett stort lysande föremål i nordost, som vi först trodde var en radiomast med varningsljus.

— Vid Branta vägen stannade jag bilen och vi kunde då se att det lysande föremålet rörde sig sakta i västlig riktning över Ljustadalen. Det försvann sedan bakom höjden vid Bosvedjan, så att vi inte kunde se det längre.

STORT LJUSKLOT SÖG AT SIG MINDRE

Dalarna, Sägmyra 1 april 1976 klockan 21.10

Anita Ohman berättar följande för Falu UFO-förenings utredningsgrupp:

— Jag var tillsammans med min 14-årige son Mikael i bil på väg mellan Spännargårdarna och Gopa, då vi uppfattade blinksignaler bakom oss. Eftersom vi körde ganska sakta, tog jag för givet, att det var omkörningssignaler och styrde åt sidan samtidigt som jag tittade i backspeglarna. Det fanns emellertid ingen bil bakom oss!

— Blinkningarna fortsatte och vi diskuterade vad det kunde vara. Efter ca en kilometer hade jag fått nog och stannade vid vägkanten för att ta reda på, vad som var i görningen.

Ufologi på universitets- nivå

Av ANDERS PALM

"Dåcent Peter Nilson har dragit upp riktlinjerna för den kurs i Uppsala som behandlar liv på andra planeter."

— Jag hann inte öppna bildörren, förrän jag på vänster sida om vägen såg ett gulvittlysande föremål, lika stort som månen. Det svävade stilla i molnhöjd.

— Plötsligt började det röra sig med ryckiga rörelser och samtidigt kom ett tiotal mindre ljusbollar från alla håll. De liksom sögs in i det större ljusklotet mycket snabbt. Därefter fick det stora ljusklotet upp en fantastisk hastighet, gav sig iväg ut över den närbelägna sjön och försvann i fjärran.

SOM EN SVAVANDE DRAKE

Medelpad, Sundsvall 2 april 1976 klockan 08.05

Lena Gidlund rapporterar följande till Sundsvallsgruppen:

— Jag färdades i bil på E 4 och såg plötsligt över Heffnersvägen något som liknade en svävande drake. Den svävade alltså fram och tillbaka.

— När jag kom fram till avtagsvägen, stannade jag bilen för att närmare studera fenomenet. Föremålet befann sig då mot solljuset och framträdde som någonting avlångt med en stor kupol ovanpå. Kupolen liknade en lysande lampa.

— Föremålet rörde sig svävande hit och dit. Efter en stund steg det uppåt med jämn hastighet och satte kurs mot Sundsvallsfjärden över Södra Stadsberget. Jag kunde följa det med blicken tills det försvann.

SAMORDNADE KURSÄNDRINGAR

Västmanland, Västerås 17 april 1976 klockan 23.00

27-årig Jonny Holmström berättar följande för vår representant Karl-Erik Karlsson i Västerås Tvärvetenskapliga Förening:

— Jag stod på balkongen på Rekylgatan 4 och tittade upp mot den stjärnklara himlen. Jag fick då se två ljuspunkter komma parallellt på sydlig kurs.

— Båda gjorde en samordnad kursändring mot höger och fortsatte sedan mot söder igen. Det inbördes avståndet mellan ljuspunkterna täckte en knuten näve. Jag är van vid att se satelliter, men det här var något helt annat. Observationstiden var bara 10 sekunder.

RÖDGLÄNSANDE KLOT

Småland, Vassmolösa (utanf. Kalmar) 18 april 1976 klockan 14.15

Två lantbrukare i 40-årsåldern från Resby rapporterar följande för Gunnar Schelin:

— Vi befann oss på en åker, som längs västra sidan är omgiven av skog. Plötsligt fick vi se en rökstrimma i vars ena ände, eller i färdriktningen, befann sig ett stort rödglänsande klot.

— Klotet var lika stort som en fullmåne och rörde sig sakta nedåt. Röken tycktes utgå från dess sidor och sedan samla sig ovanpå, varefter den lämnade klotet som en strimma.

— Plötsligt hördes ett obestämbart ljud, ingen knall eller så, och det röda klotet försvann. I stället såg vi på dess plats någonting platt och gråaktigt, som fortsatte nedåt. Från vår plats såg det ut som om föremålet föll ned i skogen intill, men avståndet var kanske mycket större. Totalt såg vi det i två minuter.

INGET FLYGPLAN SAKNAS!

Västergötland, Vänersnäs 27 april 1976 klockan 10.40

Flera av varandra oberoende rapportörer iakttog ett flygplansliknande föremål i trädkoppshöjd, som tycktes störta i Vänersnäs. Vid F7, Sätenäs, såg man mycket allvarligt på händelsen och en omfattande spaningsapparat drogs omedelbart i gång.

— Det är en gåta, säger överstelöjtnant Ragnar Ignell vid flygflottiljen. En av observatörerna, lantmätare Krister Gans-

landt på Vänersnäs gård, berättar för UFO-Sveriges representant:

— Vi trodde först, att det var ett brinnande flygplan, eftersom det var helt kringvärt av rök, när det dalade ner mot Vänersnäs. Det störtade rakt väster om Vänersnäs egendom vid Gälle udde.

— Något ljud kunde vi inte uppfatta från föremålet, men det kan bero på att traktorer var i gång på platsen. Det liknade inte något militärt flygplan, snarare var det ett mindre plan, ungefär som ett skolflygplan. Utseende och vingar kan jag inte beskriva, eftersom det rök omkring det.

— Jag ringde direkt till flygflottiljen i Sätenäs i tro, att det var ett av deras plan. De kom blixtnsabbt till platsen med flera helikoptrar och genomförde området under flera timmar.

— Under letandet använde de sig av radiopejling och fick även under en stund in en sorts signaler, som dom gick efter. Dessa signaler kom emellertid från en helt annan riktning än den nedslagsplats, som vi hade angivit.

LJUSFENOMEN STEG UPP FRÅN SKOGEN

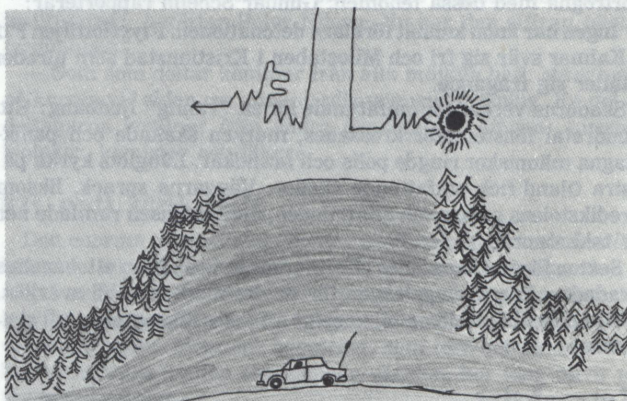
Västmanland, Tortuna 28 april 1976 klockan 21.30

Ett par makar berättar följande för vår representant Jan Eriksson i VTF:

— Vi färdades i bil mellan Tortuna och Sevala, då vi vid Hedensberg såg någonting som liknade en eldslåga stiga upp från skogen, ca 500 meter ifrån oss.

— Det tycktes slå ut gnistor undertill. Fenomenet fortsatte att stiga uppåt, samtidigt som färgen övergick till vitt. Efterhand ändrade det kurs och böjde av mot NNO och samtidigt som det avlägsnade sig blev ljusstyrkan svagare och svagare.

— Observationstiden var en minut och storleken på ljusfenomenet skulle täcka en femtioöring på utsträckt arm.

DIREKTREFERERADE OBSERVATION VIA RADIO

Västmanland, Fagersta 16 maj 1976 klockan 01.05

Bror Nilsson, radioamatör med signalen SM5HII, kunde under 28 spännande minuter direktreferera sin skrämmande UFO-iakttagelse över kortvåg och han berättar för vår representant John Wirselius (SM5FF):

— Jag befann mig med bilen vid skidbacken i Högbyn. Förklaringen till att jag fanns där vid denna tidpunkt är, att jag är radioamatör och höll på med radiotrafik. Platsen ligger mycket högt med utmärkt radioläge.

— Plötsligt upptäckte jag till höger över skogen ett stort klotformat föremål, som avgav ett intensivt vitt ljussken. Det var

ungefär som halva fullmånen och jag skulle tro att det var minst 30 meter i diameter. Det verkade klotformat, men kan lika gärna ha varit en skiva på högkant.

— Föremålet rörde sig med konstiga ryckiga rörelser upp och ner i sidled mot vänster. Jag klev ur bilen för att få fritt synfält, samtidigt som jag med darrande näve skötte mikrofonen och rapporterade vad jag såg till stationerna SMØFAS och SM5AVS.

— Mina radiokolleger gjorde allt för att hålla mig kvar på platsen. Helst hade jag velat åka därifrån, eftersom det kändes lite kusligt att vara ensam mitt i natten med ett UFO ovanför bilen.

— Helt plötsligt steg klotet minst 5.000 meter rakt upp på mindre än en sekund för att sedan åter dala ned med vaggande rörelser. Jag fick en mycket sällsam känsla av att vara iakttagen, varför jag kastade mig i bilen och låste alla dörrar.

— När föremålet åter kommit ned på sin tidigare höjd, började det med ryckiga rörelser avlägsna sig mot Västeråshället (sydost). Jag blev nu djärvare och blinkade med helljuset mot föremålet, men det reagerade inte, utan avlägsnade sig mer och mer.

— När föremålet snabbt steg uppåt, blev dess färg rödaktig för att sedan åter vara vit, när det dalade nedåt. Totalt observerade jag det i 28 minuter och jag hade hela tiden radiokontakt med de två andra stationerna.

— Det konstigaste var att radiokommunikationerna på 2-metersbandet var ovanligt bra mot Stockholm, så länge föremålet befann sig på platsen. Förbindelserna återgick sedan till normala förhållanden, sedan det hade avlägsnat sig.

VALDSAM DETONATION FÖRBRYLLAR

Östra Småland-Öland 24 maj klockan 09.10

En våldsam detonation orsakade stora materiella skador på ett sju mil långt och tre mil brett område. Händelsen är oförklarlig och får rubriceras som forteana. De som läst Charles Fort är väl förtrogna med dessa fenomen. Gunnar Schelin rapporterar:

Ingen har ännu kunnat förklara detonationen. Flygflottiljen F12 i Kalmar svär sig fri och Milostaben i Kristianstad som utreder ställer sig frågande.

Skadorna verkar för omfattande för en "vanlig" ljudbang: Ett hundratal fönsterrutor krossades, marken skakade och panikslagna människor ringde polis och brandkår. Långlöts kyrka på östra Öland fick omfattande skador. Vägarna sprack, liksom predikstolens pelare och altarrunden, medan ljusen ramlade ner ur takkronorna.

Sexton fönster krossades i Kalmar mejeri och även ett varuhus skadades. Försäkringsfrågan för de drabbade kan bli svårlöst. Det kan av allt att döma bli knepigt att fastställa orsaken till skadorna.

Retroaktivt

REKTANGULÄRT FÖREMÅL MED LJUSPUNKTER

Södermanland, N Hjälmaren (Hällarna) 11 februari 1975 klockan 19.15

Bernhard Jansson iakttog tillsammans med sin fru två märkliga föremål vid bilfärd från Arboga mot Hällarnas fritidsområde. Han berättar:

— Från början såg vi ett vitt ljus i norr, som jag först trodde var en ny radiomast, uppmonterad någonstans i skogen. Jag blev förvånad, att det var vitt sken och så kraftigt, varför jag stannade bilen för att försöka utröna, om det var rörligt.

— Jag fick den uppfattningen, att det stod stilla och jag kunde inte höra något ljud från det. Vi for vidare och upptäckte då att föremålet hade förflyttat sig i sydlig riktning.

— Helt plötsligt mattades ljusgloben ner för att helt försvinna. I stället framträdde ett stort rektangulärt föremål med skarpt markerade ytterkonturer. Längden täckte vid en skenbar jämförelse halva fullmånen diameter.

— Föremålet lutade i 45 grader och hade ett tiotal ljuspunkter längs flygkroppen. Dessa ljuspunkter liknade närmast avgasrör och avgav liksom avgasflammar som skiftade i färgerna rött, vitt och grönt.

KOM NER GENOM MOLNEN

Västmanland, Medåker (utanf. Arboga) 29 mars 1975 klockan 20.30

Fyra personer berättar följande för vår representant Erik Petersson i Arboga:

— Vi stod vid Södra Garlinge, då vi fick se ett enormt klotformat föremål komma ned genom molnen. Det lyste med ett gult sken, men inte ett ljud kunde uppfattas.

— Föremålet var synligt i ungefär en halv minut, men sedan sänkte det sig ned bakom skogen. Vi kunde följa själva ljuskenet bakom skogen i ytterligare en halv minut innan det blev mörkt igen. Klotet täckte en hel hand med utsträckt arm.

RUND SKIVA MED LJUSPUNKTER

Småland, Tranås 10 december 1975 klockan 21.08

En företagsledare, som önskar vara anonym, berättar för vår representant Ake Gustafsson:

— Jag stod vid musikskolan, då min blick fångades av en rad gulvita ljuspunkter i en halvcirkel, något spetsig i rörelseriktningen. Mot den stjärnklara natthimlen tyckte jag mig ana en rund skiva efter ljuspunkterna. Skivan var något ljusare än kvällshimlen och vid en jämförelse med halvmånen, som jag hade snett bakom mig, verkade föremålet betydligt större.

— Det förflyttade sig mycket snabbt över järnvägen mot söder och jag kunde inte uppfatta något ljud. Det var omöjligt att räkna ljuspunkterna, men ett tydligt mellanrum mellan dessa kunde konstateras. Hela observationstiden var endast 20 sekunder. Därefter skymdes föremålet av träden.

UFO BLAND HÖGHUSEN

Södermanland, Hässelbystrand (Sthlm.) 7 februari 1976 klockan 20.00

Monica Björling berättar följande för våra utredare i Falu UFO-förening:

— Jag och min syster Ulla satt och såg på TV, då vi plötsligt blev bländade av ett ljusken, trots att persiennerna i rummets fönster på femte våningen var nerdragna. Jag gick ut på balkongen för att kolla vad det var för någonting och fick då se två mycket kraftiga strålkastare, som sakta steg uppåt längs höghuset snett emot vårt.

— Föremålet med strålkastarna befann sig ca 20 meter från väggen på detta 15-våningshus och fortsatte uppåt. Ljuset var fast och vitt och vi kunde höra ett svagt surrande ljud, ungefär som från en hårtork.

— När det hade hunnit upp strax ovanför hustaket, stannade det upp i ca 30–40 sekunder. Därefter förflyttade sig föremålet sakta bort från höghuset. Strålkastarna var nu riktade framåt i färdriktningen och jag kunde urskilja en mörk flygkropp, ungefär som en cigarr, men med kantiga ändar. Storleken var svår att uppskatta, men längden var som en bil.

— Efterhand försvann den ur sikte i och med att den gick på så låg höjd. Totala observationstiden uppskattar jag till tre minuter.

Ufologi på universitets- nivå

"Docent Peter Nilson har dragit upp riktlinjerna för den kurs i Uppsala som behandlar liv på andra planeter."

Med de båda böckerna "Intelligent liv i Universum" och "Galaktiska klubben" under armen vandrar jag in i föreläsningssalen. Ett drygt hundratal studenter har anmält sig till kursen och temat för dagen är "besök från andra civilisationer"!

Nej, det handlar inte om någon science fictionkongress eller någon studiecirkel arrangerad av ufologer. Hur otroligt det än kan låta, rör det sig faktiskt om akademisk utbildning på universitetsnivå!

Specialkurs 3: Livsbetingelser i Universum, är det officiella namnet på kursen. Om man lyckas hålla nerverna i styr och klara den avslutande skriftliga tentan, får man 5 poäng, vilket är liktydigt med ett fjärdedels akademiskt betyg.

Det är astronomiska institutionen vid Uppsala universitet som tagit initiativet till den här annorlunda och mycket märkliga kursen, som är den första av sitt slag i Sverige och en av de första i världen. Docent Peter Nilson är en av dem som varit med och dragit upp riktlinjerna för undervisningen.

— Resor mellan stjärnor, rymdresor och besök från främmande civilisationer anses kanske inte riktigt som sådana saker, vilka man brukar ta upp i vetenskapliga sammanhang, säger han. Men intresset för dom här frågorna har vuxit mycket starkt på senare år. Ämnet är så fascinerande att man inte kan undgå att fångas av det!

Finns det liv i universum? Är jorden den enda planeten i vår vintergata som är bebodd? Eller förekommer det andra högt civiliserade varelser, som reser omkring med svindlande hastigheter mellan stjärnorna? För några år sedan var ufologerna de enda som sysslade med frågor av det här slaget.

Har dom fått spader i Uppsala?

Och nu kan man alltså läsa om sådana här saker vid universitet. Vad är det som har hänt? Har de vördade gamla professorerna i Uppsala gått och fått spader?

— Nej, så illa är det inte, skrattar Peter Nilson. Tvärtom är det så att den tekniska och vetenskapliga utvecklingen under de senaste åren medfört en ny syn på den här typen av problem.

— Vi har fått ökade resurser. Med våra instrument har vi kunnat tränga allt djupare ut bland världsrymdens hemligheter. Resultatet har blivit ett ökat behov att diskutera frågor som livets utveckling och möjligheter till civilisationer vid främmande solar.

— Det ökande intresset för livet i universum är inte någonting

Av ANDERS PALM

som spirat enbart i Sverige. På många håll runt om i världen har forskare och vetenskapsmän tagit upp ämnet till en seriös debatt.

Uppsalakursen börjar med ett orienterande block om universum och solsystemets uppkomst. Sedan går man vidare med frågorna om livets ursprung, chanserna för liv i vårt solsystem och möjligheterna till intelligent liv någon annanstans ute i universum. De avslutande föreläsningarna behandlar "besök från andra civilisationer" och de eventuella konsekvenser som sådana kontakter skulle kunna ge upphov till.

Totalt omfattar kursen åtta föreläsningar, om två lektionstimmar vardera, och 14 timmar med övningar i smågrupper. Varken föreläsningarna eller grupptimmarna är obligatoriska, men för att bli godkänd måste man klara av det skriftliga prov som följer som kursens sista moment.

Alla är välkomna

— Vilka får delta i undervisningen? Krävs det några förkunskaper?

— Nej, alla är välkomna att vara med, säger Kjell Johansson, som är kurs- och studievägledare vid den astronomiska institutionen.

— De enda villkoren är, att man har skrivit in sig vid universitetet och är registrerad här vid institutionen.

I dag gäller förhållandevis liberala regler för den som vill studera vid universitet. Antingen måste man som förr ha tagit studenten, dvs ha gått ut gymnasiet. Men man kan numera också få läsa på universitet om man uppnått 25 års ålder och har fem års yrkesverksamhet bakom sig.

Den annorlunda kursen om livsbetingelser i universum har naturligtvis medfört en ökad tillströmning av studenter till den astronomiska institutionen.

— Tidigare fanns ett 60-tal studerande registrerade här vid institutionen, berättar Peter Nilson. Nu har den siffran nästan tredubblats.

— Dom som deltar kommer från alla möjliga håll. Många går på kursen vid sidan om annan ordinarie undervisning. En del av deltagarna kommer från andra akademiska ämnen: jurister, biologer, kemister och läkare.

Ett nytt tänkande

Den enorma utvecklingen inom rymdforskningen och den förbättrade teknik som ställts till astronomernas förfogande, är några av de faktorer som drivit fram kursen i Uppsala. Men den kanske viktigaste orsaken är ett nytt tänkande bland forskare och vetenskapsmän. Idéer och hypoteser, som förr betraktades som helt vansinniga av den akademiska världen, har idag blivit påtagliga realiteter.

— Den bild människan har av sin omvärld förändras ständigt, säger Peter Nilson. En gång erkände man inte klotblixten som ett existerande fenomen. Det var först när en klotblixtn "föll ner" i en vattentunna och man kunde mäta temperaturen, som man ändrade uppfattning.

— Ännu så sent som i början av 1800-talet var meteoriterna inte erkända av vetenskapen. Och vem vet vilka fenomen och överraskningar som väntar oss när vi på allvar börjar tränga ut bland stjärnorna.

De flesta av världsrymdens hemligheter ligger ännu förborgade för oss. Men kursen i Uppsala är ett lovligt initiativ — ett välkommet försök att glänta på den stora porten till morgondagens värld.

TV-program om Ufo i september

ULF SCHENKMANIS pratar foton med BENGT FRANSSON. Från vänster ses ljudteknikern JAN BACKMAN, filmfotograf EGON JONSSON och elektriker JAN WRETTLING.
Foto: Karl-Olov Pettersson.

Flygande tefat — törs man vara intresserad av det? Ja, det är rubriken på ett program om UFO, som kommer i TV-1 tisdagen den 14 september klockan 18.05, med reservation för eventuella omkastningar. Det går i färg och är 25 minuter långt.

Programmet ingår i en lång serie ungdomsprogram, som sänds varannan tisdag och produceras av Ulf Schenkmanis. Det är således ett ungdomsprogram, som skall visa, hur just ungdomar kan engagera sig i UFO-frågan.

Thorvald Berthelsen har medverkat vid den redaktionella utformningen av programmet och han har också varit med som rådgivare vid själva inspelningsarbetet. Det pågick mellan den 3 maj och 1 juni. Thorvald just hemkommen efter de avslutande tagningarna vid Råö rymdobservatorium, berättar följande:

— Det var i början av januari, som jag fick en förfrågan från Ulf Schenkmanis, om jag kunde ta fram ett förslag till ett 25-minutersprogram om UFO. Jag fick helt fria händer, dock med klara direktiv, att det skulle handla om ungdomars engagemang i UFO-frågan. Vidare skulle intervjuerna av människor som råkat ut för UFO-fenomen, helst utgöras av ungdomar. Programmet riktas ju till en viss målgrupp.

— Varför vände man sig till dig?

— Uppenbart av den orsaken, att vi sedan lång tid inom Köpings UFO-förening satsat på just ungdomsverksamhet. Vi är ett sextiotal medlemmar, varav hälften består av ungdomar under 25 år.

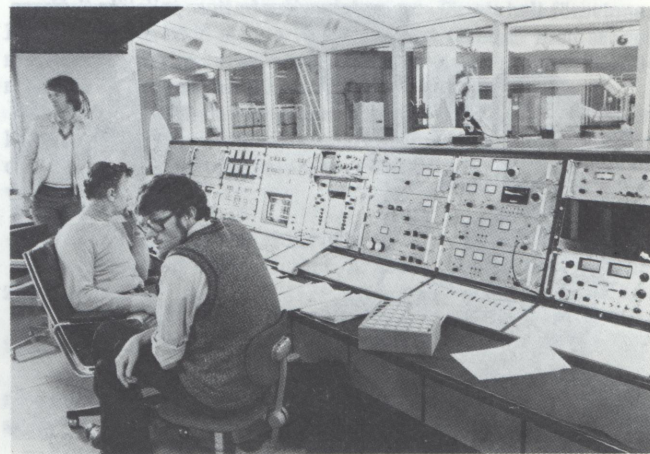
— Vi var först med att introducera UFO som FVA (fritt valt arbete) vid en skola här i Köping. De bakomliggande motiven för just ungdomsverksamheten är att dessa ungdomar skall ta över efter oss. Ingen kan ju veta när UFO-frågan går mot sin lösning. Vi kan få hålla på länge. Bland ungdomarna finns också sådana som är aktiva inom bl a Unga Forskare och FBU. Kanske någon av dem i framtiden dyker upp som etablerad vetenskapsman eller yrkesmilitär.

Sverige ligger först inom radio- astronomin

Intervju THORVALD BERTHELTSEN

Datapanelen för det nya teleskopet.

Foto: Ingvar Damm.

Världens känsligaste radioteleskop finns nu i Sverige. Råö rymdobservatorium ute på Onsalahalvön söder om Göteborg invigdes teleskopet den 21 maj i år.

Professor Bertil Höglund, kan du berätta om verksamheten och hur det hela började här ute på Råö?

— Det grundades år 1949 genom en markdonation från majoren Herbert Jacobsson och vi började i relativt blygsam skala. En del material byggdes här, medan en del utgjordes av gamla tyska radarantennar, som hade stått i Norge under kriget. Det som länge var vårt huvudinstrument var 25,6-meterteleskopet, som byggdes 1963 med hjälp av ett par miljoner kronor från Malmfonden.

— Vi samarbetade då med Skandinaviska Telesatellitkommissionen (STSK), som gjorde experiment med satellitöverföringar av bilder och telefoni. Det var dessa försök som låg till grund för den nya jordstationen i Tanum, vilken nu överför kommunikation via Intelsatsatelliterna. Samtidigt med detta pågick i viss utsträckning radioastronomiska observationer.

— Dessa kom i gång riktigt bra först sedan samarbetet med STSK hade avslutats och vi fick använda utrustningen på heltid för oss själva. Vi hade då utvecklat våra Maserförstärkare, som är mycket lågbrusiga.

— På vilka platser har ni filmat och vilka medverkar?

— Det är en rad platser. Mest har vi hållit till här i Köpings-trakten, men vi har också gjort avstickare både till Göteborgs- och Stockholmsområdet.

— Vilka som medverkar får du se när programmet sänds, men som jag sa förut, är det i huvudsak ungdomar. Själva är jag bara med i korta synkar i samband med vissa kommentarer.

— Hur är programmet upplagt?

— Det blir en kort bakgrundspresentation. Sedan handlar det i stort sett om hur ungdomar är engagerade i vår verksamhet. Detta varvas med intervjuer av andra, som berättar om sina UFO-iakttagelser. Vi vill ge en allsidig belysning utan att verka tendentiösa.

— Programmet redigeras under augusti och vi har nu så mycket material, att vill det sig väl så blir det två program.

En annorlunda bild av Vintergatan

— Det vi mest sysslar med inom den radioastronomiska verksamheten är observationer av spektrallinjer från olika atomer och molekyler. Tidigare var det observationer av 21-centimeterslinjen från neutral vätgas i vår egen vintergata. Dessa observationer har bl.a. gett oss en bild av vår vintergatas spiralstruktur, något som är väldigt svårt att få optiskt, genom att ljusvågorna absorberas kraftigt av stoftet i vår vintergata. Radiovågorna kan däremot passera rätt obehindrat genom dessa stoftmoln.

— Den molekyl som vi har studerat mest är OH-molekylen, alltså syre/väte-molekylen, på 18-centimetersvåglängden, men också på en del kortare våglängder. Denna OH-strålning upptäcktes i USA första gången 1963 och man fann ganska tidigt, att intensiteten i många objekt motsvarade en temperatur på miljar-der grader. Dessa orimliga temperaturer visade sig vara en typ av laserförstärkning av strålningen, som äger rum i de här gasmolnen, som innehåller OH-molekylen.

— Många av dessa visar också stark tidsvariabel strålning och en del av dem här källorna är associerade med stjärnor som håller på att födas. På ett visst stadium i en stjärnas tidiga utveckling, när den håller på att kontrahera ett inställart stoftmoln, uppstår lämpliga betingelser för utsändning av sådan här OH-strålning. Detta gör att man kan få ett visst begrepp om en del av de processer, som äger rum i en stjärnas tidiga utveckling, innan temperaturen i centrum har blivit så stor, att kärnreaktionerna har tänt stjärnan.

— I samband med den här emissionen av OH förekommer hos dessa objekt ofta stark emission från vattenånga, som också är associerad med dessa stjärnor. Den här vattenångaemissionen är också av laserkaraktär. I själva verket är det den starkaste laser, som vi känner till astronomiskt.

— OH-strålning kan också observeras från andra typer av objekt, t.ex. från gasmoln. Det är en mycket svag radiostrålning i jämförelse med den tidigare. Man har också OH-strålning från vissa infraröda stjärnor. Genom att studera de olika typerna av OH-strålning kan man också få reda på de olika fysiska betingelserna, under vilka den här strålningen uppstår. Alltså de olika processer som kan äga rum i dessa moln och som kan ge upphov till olika typer av molekylstrålning.

Upptäckte CH-molekylen

— Andra molekyler som vi observerat är t.ex. formaldehyd-molekylen på 6-centimetersvåglängden. Bland det mest intressanta på senare år är, att vi lyckades upptäcka radiostrålningen från CH-molekylen på 9 centimeters våglängd.

— Det var en molekyl som många observatorier, inklusive vi själva, hade sökt efter i många år. Svårigheten var att man inte kände till exakt våglängd, och man visste inte heller hur stark den skulle vara. Det gör att det är ganska tidsödande att utföra den här typen av sökningar.

— Hur lång tid har byggnationen av den här nya anläggningen tagit?

— Vi började för två år sedan med gjutningar av fundament. Sedan tillstötte vissa leveransförseningar, så att vi kom i gång på allvar först för ett år sedan. Golfbollen är en konstruktion som skall skydda parabolantennen och detta teleskop kostade 6 miljoner kronor. Sedan tillkommer utrustningen för ytterligare några miljoner.

— Vi har just kommit i gång med testkörningarna. Vårt gamla teleskop kunde vi använda ned till ungefär 4 centimeters våg-

längd, och det har en ytnoggrannhet som är ca 4 millimeter från en perfekt parabolidya. Det nya teleskopet har en ytnoggrannhet som är tjugo gånger högre, alltså 0,2 millimeters noggrannhet. Vi kan även använda det ned till ca 2 millimeters våglängd.

— Orsaken till att vi skaffade detta nya teleskop var, att vi skulle kunna gå ned till dessa mycket korta våglängder. Det är på dessa våglängder som en stor del av de intressanta molekylerna finns och som vi inte kunde nå med vårt gamla teleskop.

— Om vi jämför med traditionell astronomi, hur mycket längre når ni med radioastronomi?

— Det är faktiskt inte så stor skillnad, när det gäller att nå långt ut i rymden. Man når ungefär lika långt. Däremot kan man i vår egen vintergata se genom denna på ett helt annat sätt än vid optisk astronomi, eftersom vi inte är beroende av den dämpningseffekt som stoftet i vintergatan orsakar.

Världens känsligaste

— Vad förväntar ni er av det nya radioteleskopet?

— Vi hoppas att kunna göra mycket mera detaljerade observationer på korta våglängder, främst av sådana här molekyler. Vidare hoppas vi kunna hitta flera, ännu oupptäckta.

— Under några år framöver kommer det här att vara världens största teleskop, som är användbart ned till 3 millimeters våglängd. Det här är alltså en internationell nyhet och flera gästforskare kommer att vara verksamma här. I och med kombinationen med våra Maserförstärkare har vi här på Råö världens känsligaste system för just detta specialområde.

— Uptäcker man några nya ämnen som inte finns på Jorden?

— Nej, det har man inte gjort. Samma grundämnen finns överallt i universum.

— Vi har ju här på dataskärmen kunnat studera vattenånga i Orionnebulosan. Det finns ett uttryck i gamla religiösa skrifter som säger: "Där det finns vatten, där finns det också liv". Vad säger du om det?

— Där det finns vatten finns det jordiskt liv, är väl det enda jag kan säga. Det fordras ju litet mer, men det är en bra början. Man har ju upptäckt ett stort antal organiska molekyler, inte speciellt komplicerade, men mer komplicerade än man trodde kunde existera i världsrymden.

— Kan ni upptäcka någon form av liv med hjälp av radioastronomi?

— Troligen inte. Möjligheten skulle vara om vi råkade ta emot intelligenta signaler från något planetsystem. Organiskt liv kan vi inte upptäcka. För detta fordras att man färdas ditut och tar prover.

— Antag att ni skulle få in intelligenta signaler. Skulle förfarandet då bli detsamma, som då pulsarerna upptäcktes, och man hemlighöll upptäckte under lång tid?

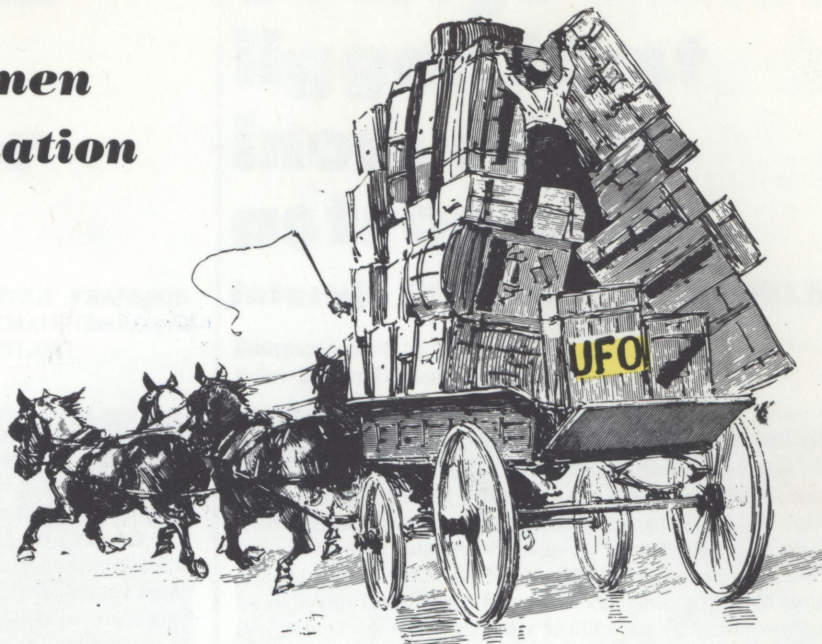
— Ja, jag skulle nog vilja säga, att vår policy skulle säkert vara, om vi upptäckte något sådant, att vi skulle hålla tyst tills vi var säkra på att det verkligen var någonting. Bara så att vi inte kommer med förhastade slutsatser, vetenskapsmän får ju inte göra bort sig.

— Vad anser du om UFO-Sverige?

— Jag har ju läst ett par nummer av UFO-Information och funnit en del felaktiga påståenden. T.ex. beträffande det stora strömvabrottet på amerikanska ostkusten 1965. Det berodde på överbelastning och orsakades inte av UFO.

— Däremot tycker jag att UFO-Sveriges handlingsprogram och målsättning är både bra och vettig.

**Riksorganisationen
och UFO-Information
får ny adress!**

Med anledning av att
poststationen Motala 3
slagit igen, ber vi er
notera vår nya adress:

**Box 16
59601 SKÄNNINGE**

new address • new address • new address • new

Please observe our new
address • bemerken Sie
bitte unsere neue Adresse
• remarquez notre nouvelle
adresse, s'il vous plait •
haga el favor de notar el
cambio de domicilio • noti
per favore il nuovo indirizzo:

**P.O. Box 16
S-59601 SKÄNNINGE
SWEDEN**